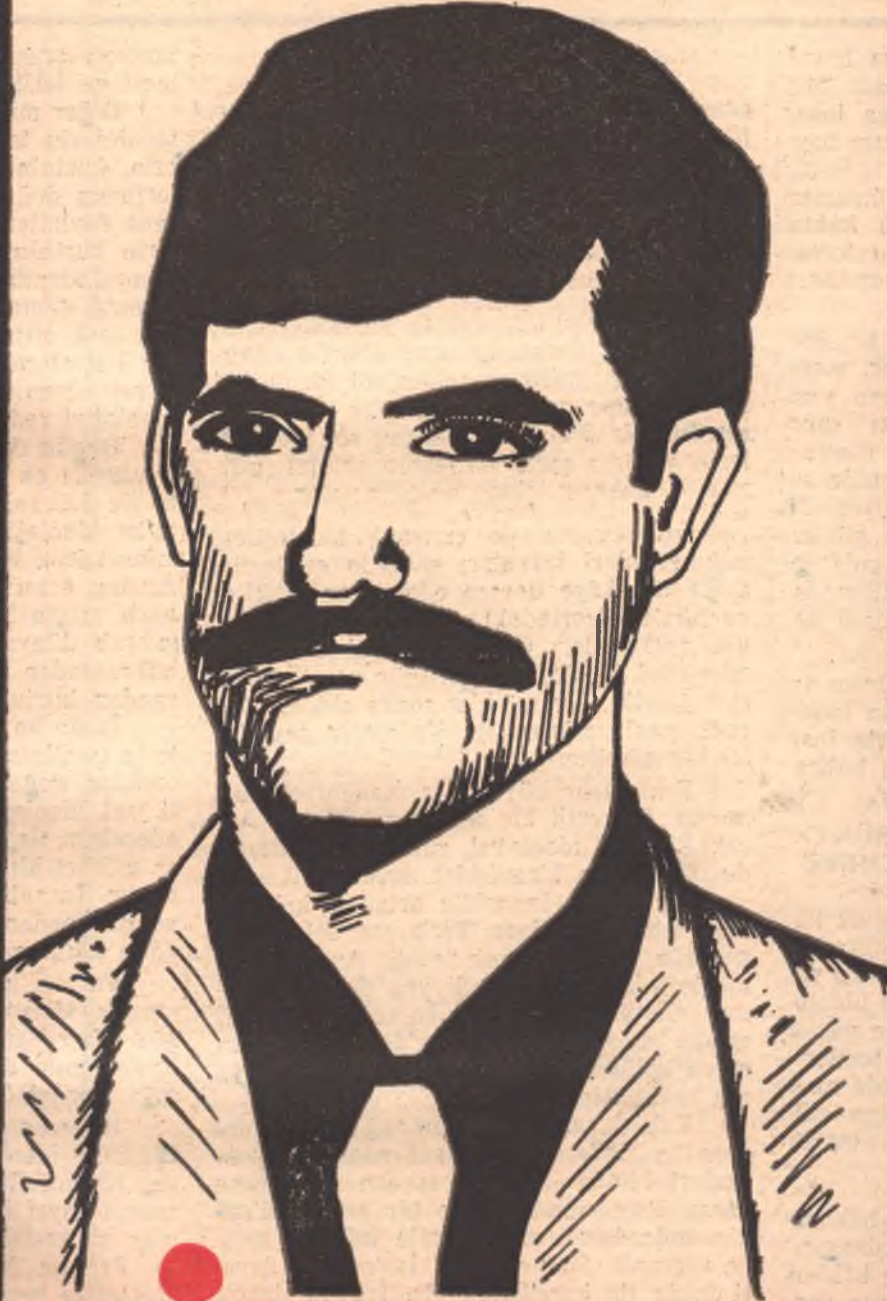

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

ÜNİVERSİTELER'DE

ESKİYA KÖL GEZİYOR

16 HAZİRAN 1970

SAYI: 20

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PROTESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!

İdeolojilerin hâkimiyet kavgası harbi zorlar. 1. Cihan harbi böylece patladı. Milyonlarca insanın ölüsü, milyonlarca insanın sefaleti ve iniltisi üstünde meşum bayraklar dalgalandı.

Bu bayraklar; Rusya'da komünizmin orak-çekiçli bayrağı, Almanya'da kukla Alman cumhuriyeti, Osmanlı imparatorluğunun mukaddes topraklarında ihanetleri sabit olanların kukla bayrakları...

Bu hal, sol ideolojilerin yeni bir zulmü oldu. Libya'da İngiliz istilâcıları mem lekete girdiklerinde 10 milyon insan yaş yordu. İngilizlerin resmen çıktıkları sene Libya'da 2 milyon insan kalmıştı. Fas'tan Çin'e kadar, bütün müslüman illerinde zulüm, kıtlık, hastalık ve ölüm dolaşıyor. Zira bütün bu eller sol ideolojilerin görünmez istilâsı atındadır. Kendi vatanında iğrenç bir istibdadın mesulü ideolojiler, İslâm beldelerinde canavarca bir zulmü devam ettiriyorlar.

Nerede zulüm, anormallik, ızdırap ve buhran varsa! orada sol ideolojinin tasallutu vardır. Buhran; sol ideolojilerin insana sunduğu acı meyvedir. İnsanın buhranı, sol ideolojinin zaruri neticesidir.

3. BÜTÜN SOL İDEOLOJİLER, BÜNYELERİNİN İCABI OLARAK, ÇÖKMEYE MAHKUMDUR :

Sol ideolojilerin insan ve cemiyet hayatına hâkim olduğu yerlerde, buhranların doğduğunu gördük. Buhran; insan yapısının zaruretleri ile, gayri insani ideolojilerin tezadından doğuyordu. İnsan yapısının zaruretlerine uymayan tatmin tarzları, insan buhranını artırıyor. Bozuk gıda maddeleri nasıl biyolojik varlığı rahatsız ediyorsa, gayri insani ideolojiler de insanı buhrana sokmaktadır.

Sol ideolojinin bir cemiyetde hâkimiyet temin etmesi buhranların başlangıcının işaretidir. İdeoloji, mutlak bir hâkimiyet kazanmış olsa bile, bu sefer insan varlığı ile çarpışmaya başlar. Bu ise buhranı doğurur.

Hristiyanlık ideolojisine karşı, müşahhas buhran halleri olarak Rönesans, Reform, Avrupa ihtilâlleri ve Cihan harpleri gösterilebilir.

Cemiyet ve ferdin sol ideolojiye karşı isyanı, ya bir sol ideolojidir veya sağ ideolojidir. Avrupada, Hristiyanlığa karşı, insan fitratının Hristiyanlık harici bâtıl ideolojiler istikametindeki reaksiyonu, değişik sol ideolojilerin hortlamasına vesile oldu.

İnsan fitratının reaksiyonu ya ifrat ya da tefrit noktasına vardı. Böylece iki korkunç sol zuhur etti. Bu iki sol ideoloji; liberalizm ve komünizmdir. Şimdi dünyaya bu iki sol ideolojinin kurbanı olmak üzeredir. Ancak, sol ideolojilerle fitrat

20

arasındaki savaş bitmeyecektir. Sol ideolojilerin doğurduğu buhran, insan ve cemiyeti yeni ideolojiler aramaya sevkedecektir. İşte bu arayış ânında, sağ ideolojinin insan yapısına uyan; iman düşünce, his, hareket ve nizam modelleri insanlığın yeniden kurtuluş ümidi olacaktır.

Sol ideolojiler, ayakta kalmak için, buhranların devamına muhtaçtırlar. İzdirab, gözyaşı, inilti ve zulüm sol ideolojilerin beslenme vasatıdır. İnsanlık üzerinde şerefsiz bir diktatörlük kuran sol ideolojilerin yaşama şartı; dünyanın sefalet, izdirab ve buhran içinde bulunmasıdır.

İnsan yapısı ile çatışan ideolojiler hükmettikleri insanları şiddetle esirletmeye ilânihâye devam edemezler. Millet ve fertler üzerindeki menfi ideolojik tazyik, patlamaları ve reaksiyonları davet eder. Sol ideolojinin görünür veya görünmez tazyiki, bir müddet sonra şiddetli bir reaksiyonla yıkılır. Bu ifadelerin teyidini tarihte görelim:

Eski Mısır büyük bir medeniyet kurmuştu. Kuvvetli bir devlet sahibi idi. Ancak Firavun ideolojisi, zulüm icra ediyordu. Bu zulüm bir müddet devam etti.

Bir millet jenosidde ortadan kaldırmak istendi. Hülâsa; Fir'avnın sol rejimi zulümle devam etmek istedi. Ancak, bir ideolojinin zulmü ebediyyen devam edemez. Gerçekten, Fir'avn ve rejimi kısa bir zaman sonra yıkıldı. Mısır'da onu tâkiben gelen hükümetler de iktidarlarını yavaş yavaş kaybettiler.

Yahudi tarihi, bozulan sağ ideolojinin yeniden ihyâsı için gayret eden peygamberleri bildirir. Fiilen yaşanan sol rejime karşı, peygamberlerin ve bir grup mü'minin mücadelesi umumiyetle müsbet netice vermedi. Sonunda Hz. İsa'nın da daveti inkâr ile karşılandı. Hz. İsa'nın daveti sola karşı bir protesto mahiyetini taşıyordu. Ancak, bu teşebbüs de Yahudi ideolojisini tamir imkânını vermedi. Böylece Yahudilik, kendisi ve diğer milletler için, zararlı ideolojilerin çıktığı bir bataklık haline geliyordu. Yahudi buhranının ve zaman zaman iç reaksiyonların sebebi, vazgeçmez surette kabul ettikleri sol ideoloji olmuştu.

Hristiyanlık Yahudiliğe karşı reaksiyon olmuş ve kısa bir zaman sonra bulanmış ve başka bir sol ideoloji haline gelmiştir. Rönesans, Reform, Felsefi akımlar da ima birbirine reaksiyon halinde ortaya çıkmış ve dünya buhranı gittikçe şiddetlenmiştir.

İslâmı kabul eden milletler ise; buhranları kendilerini İslâmı kabule hazır hale getirdiğinden, İslâma girmişlerdir.

Arabistan'da İslâmın intişarı, sola karşı İslâm ideolojisinin protestosu olmuş, iki

ideoloji arasındaki mücadele solun hezimet ve İslâmın zaferi ile neticelenmiştir.

Diğer milletlerin İslâmlaşması ise; sol ideolojinin tazyiki altında bunalan milletlerin, kurtuluş ümidi olarak İslâmı görme lerinden doğmuştur. Cihangir İran ve Bizans devletlerinin yıkılıvermesi, bu devletlerin kurtuluş ümidi olarak İslâmı görme tirmesindendi. Bu hal solun cebirle yürütülmesi demek olan devletlerin yok olmasını icab etti. Bir başka yönden, milletlerin İslâmlaşması; İslâm ideolojisine yakın hayat süren milletlerin, İslâmı seçip sol ideolojiyi reddinden doğmuştur.

Bugün dünya, solun değişik ideolojileri altında en korkunç bir buhranın izdirabı ile kıvrılmaktadır. Komünist ve kapitalist ideolojilerin, dünyayı ele geçirme mücadelesi, bütün beşerî hâdiselerin ve ızdırabın esası olmaktadır. Gayri insani bir harb, salgın hastalıklar, sefalet, sefahat ve ızdırab dünyada hâkim bulunuyor. Beşer buhranından kurtulmak istiyor. Fakat buhrandan kurtuluşun yolunu bilmiyor.

İnsan ve cemiyetin yapısı sol ideolojilerin tasallutuna cevapsız kalmaz. Yeni protestolar doğacak, insan yapısının zarureti, sol ideolojileri başarısızlığa mahkum edecektir. Sağ ideolojinin vazifesi bu oluşa müsbet bir yönde istikamet vermek olacaktır. İnsanlık, sola karşı protestolarında ve buhrandan kurtulma denemelerinde adım adım sağ ideolojiye yaklaşmaktadır.

Fir'avn karşısında, Yahudi hayatı karşısında, Hristiyan ideolojisi karşısında, bugün liberalizm ve komünizm karşısındaki protestonun dayanakları ya sağdır, ya da sağa merhaledir.

Rönesansın, Reformun ve Fransız ihtilâlinin ideoloji temellerinden bazıları sağ ideolojinin esaslarına yakındır. Rönesansın gayri insani fatalizme isyanı, Reformun kilisesinin ilahlaştırılmasına protestosu, Fransız ihtilâlinin adalet telakkisi sağ ideolojiye merhaledir.

Sol ideolojilerin tasallutunda bulunan cemiyetlerde buhran bitmez. Buhranla birlikte, sol ideolojiyi yıkacak bir protesto hazırlanır. Bu protestolar birbirini takip eder. İnsan ve cemiyeti sağ ideolojinin hâkimiyetini kabule hazırlar.

4. İNSAN VE CEMİYETİN TABİİ İDEOLOJİSTİ SAĞ İDEOLOJİDİR. CEMİYETİN NİHAİ SEKLİ SAĞ İDEOLOJİNİN MODELİDİR.

Sol ideolojiler vehimden hareket ettikleri ve insan yaradılışına aykırılıkları sebebiyle, hâkim oldukları cemiyetlerde buhranların tohumu olurlar. Zira insan ihtiyacları normal olarak tatmin edilmezse buhran başlar. Bu buhran cemiyeti bir aranıya sevkeder. Bu aranı, normal olarak solun yaşayan cebri seklüne karşı bir protestodur. Rönesans gibi. Reform gibi.

(Devamı Gelecek Sayıda)

**Yeniden MİLLİ
MÜCADELE**

Milletin iman, ahlâk, kül
tür, tarih ve menfaatine
bağlı haftalık siyasî MİLLİ
DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 Sayı: 20

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MUDÜR

SELİM ARKOC

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu - İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

Platı 150 kuruş.

Dizgi

SEN AL MATBAASI

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

C.A.S. Cağaloğlu İst.

Abone Şartları:

Bu senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira

3 Aylık: 18 Lira

İMAMOĞLU DA GÖÇTÜ

Bir asrı aşan bir zamandan beri komünizm, Türkiye'de faaliyet halindedir. Komünizm ve hime dayalı bir doktrin, hatalı bir düşünce tarzı ve insan ve cemiyet bünyesinin kanunlarına aykırı bir nizam anlayışıdır.

Avrupa'da rönesanstan itibaren idealist hayat anlayışının yıkılmağa başlaması eski yunandan beri sakat kafaların, devir devir parlayan hülyası materyalizmin hortlamasına müsait zemin meydana getiriyordu. Pozitivizmin tahribatı, hukuk, siyaset, ahlâk sahasında kendini gösterirken, sosyoloji sahasında en hararetli tahrip-cisine kavuşuyordu. Feuerboch'tan ve eski yunandan aşırıldığı materyalist telakkiyi, Hegelden aşırıldığı dialektikle kaynaştıran Marx, metodunu tarihe tatbik ediyor. Ve ilim yaftasında, bir menhus ideoloji doğuyor.

Marx, kendisinden evvelki komünistlerin hayallerini, insanlığın tekamülünün son safhası olarak ilân ediyor. Ve bu hayali, ilmi (!) delillerle teyide çalışıyor. Halis materyalizmin, dialektikle canlandırılması, materyalizme daha geniş bir izah imkânı veriyor. Bu mantıklı hayal, insanlığın bütün hayatı boyunca bağlandığı değerlere ve gerçeklere sırt çeviriyor. Din, devlet, millet, mülkiyet, ahlâk gibi manevî ve maddî gerçekleri, maymundan türemiş (!) insanın ve sınıfların menfaatlerinin yansıması olarak kabul ediyor. Din, ahlâk, aile, millet, devlet ve mülkiyet gibi gerçekleri yıkmak, bizzat insanı, cemiyeti ve milletleri yıkmak demektir. Komünizm bu haliyle yeni bir insan ve cemiyet var etme (!) gayretindedir. İnsanı, insana rağmen ve kendi bünyesine rağmen tahrip edip, yeni baştan inşa etmek ve bir hayal kalıbına dökmek. Marxizmin cemiyeti değiştirme metodu budur.

İşte bu sebepten ihtilâl marxizmin vazgeçilmez hastalığıdır. Madde ve canlı varlığın dünyasında ana kanunun ihtilâl olduğu, Marx ve Bugels'in inancidir. Engels maddenin ve canlı varlığın dialektik sıramalarla ilerlediğine inanır. Bu inanış ihtilâlin, komünist mücadele anlayışının, aslını teşkil ettiği gerçeğini izaha yetir.

İnsanı, Marx'ın doğmalarına göre yeniden kılıplamak için mutlaka zora başvurulacaktır. Bu proleterya diktatörlüğü dedikleri, komünist partisinin mutlak diktatörlüğü manasına gelen, komünist devlettir. Din, ahlâk, mülkiyet kayıtlarının toptan ilgası, işte bu komünist devletin vazifesidir. Din, ahlâk, mülkiyet, devlet gibi insanı manevî ve maddî otoritelere kendini bağlı hissedene herkes tasfiye edilmeli ve komünist telakkiye göre yeniden inşa edilecek cemiyete hiç bir tesirleri olmamalıdır. İşte bu temel düşünceler, komünizmin mücadelesindeki gaddarlığı, şirretliği ve iğrençliği izah eden temel sebeplerdir.

Doğruluk, akde vefa, samimiyet, vaadini yerine getirme, namus, haysiyet ve şeref gibi ahlâkî hasletler; marxizm-Leninizme göre güllünc sevdelerdir. Zira Lenin'e göre, bir hareketin ahlâkîliği, o hareketin ihtilâle faydalı olup, olmamasıyla ölçülür. En adi hareketler ihtilâl için faydalı ise, komünist ahlâka (!) göre, son derece makhuldür. Bir anlasmanın şartlarına riayet etmeverek, sözünden dönmek komünist için son derece normaldir. Alevhimizde olsa bile doğrulukta avrılmamağı emredene, vatan sövlemeği men eden vüce dinimizin telâkkileri ile Marxizmin iğrenç ahlâk (!) telakkisi kıyaslanınca, komünist hareketin iğrenç psikolojisi bütününe ortaya çıkar. Komüniste göre her şey mübah, ihtilâle faydalı ise cinayet normal, hırsızlık olağan, eşkıyalık tavsiyeye şayandır.

Kendilerini devrimci maskesi ile gizlemeğe çalışan komünistler, metodlarının ihtilâl olduğunu ortaya koyuyorlar. Hareketlerinde bizim anladığımız manada mevcut tahlil ahlâkın hiç bir izi kalmayan bu ahlâksızlar kanunî ve gavrî kanunî metodları beraberce kullanmakla övünürler.

Lenin, bu hususu mektuplarında belirtmiştir. Adam öldürme suretiyle komünist partisinin parasını artırmak, komünizme karşı koyabilecek güçleri sabotajlarla sindirmek uygulamaları taktikleridir. Mao, Çin'de aynı taktikleri kullandı. Gizli «kızıl çeteler» milliyetçileri öldürüyordu. Kızıl çetelerin en adi cinayet metodlarını kullanarak, insan avına çıktığını bilenler için, Ruhi Kılıçkiran'ın şehid edilmesinden, İmamoglu'nun vefatına kadar kanlı bir iz bırakarak ilerleyen cinayet dalgasını izah mümkündür.

Cinayetlerin üniversitede işlenmekte oluşu, bazı safdillerin zannettiği gibi üniversitede istenen reformların gerçekleştirilmeyişinden doğmuyor. Bu kanlı kavgalar, Türkiye'nin istikbalini tayin edecek kavgalardır. Bu kavgaların neticesindedir ki, Türk milletinin ya yaşamaya layık olduğu, ya da ölüm çukuruna gömüleceği belli olacaktır. Beynelmilel yahudiliğin silâhlı kızıl birlikleri halindeki çetelerin saldırısına, bir bütün olarak millî cephe karşı koymaktadır. Millet hayatının temelinde bomba koyan Moskova ve Pekin merkezli komünist faaliyeti doğrudan doğruya devletin karşı koyacağı bir faaliyet iken, bu vazife şuurlu vatanseverlerin gayretine kalmıştır.

Ve Türkiye'de komünizmi ihtilâl yoluyla tesis etmek; ancak devlet güçlerini devletin aleyhine kullanmakla mümkün olabilir. Halk böyle bir tesebbüse kesin olarak karşı duracaktır. Libya, Sudan, Irak ve Suriye'deki gibi, Türk subaylarından bir zümreye yaptırılması düşünülen ihtilâl, komünizme geçiş temin edecektir. Ancak ihtilâle karşı halkın mukavemetini azaltmak gayesiyle, hic olmazsa iktidarın ve milliyetçilerin haktan tecridi gerekecektir.

Bu da zamanımızda talebe hareketlerinin istismarı ile temin edilmektedir. Bütün komünistleşen memleketlerde ve özellikle Latin Amerika memleketlerinde bu usul tatbik edildi. Komünistler Küba'da Havana üniversitesine yerleştiler. Talebe isteklerinin hamisi rolünde sahneye çıkan komünistler kısa bir zaman içinde reformlar yoluyla milliyetçi profesör ve talebeleri tehdit ve baskı ile üniversiteden atıldılar. Bütün anti komünistler ya dövüldü, ya da öldürüldü. Böylece üniversiteler komünistlerin saldırı üssü haline geldi. Polisin giremediği üniversite silah de posu oldu ve devlet içinde devlet haline geldi. Üniversitede hakimiyet katilesince, kızıl çeteler üslerinden uzakca bir yerde de cinayet işleyip, üniversiteye saklanabiliyor ve suç delilleri yok ediliyordu. Bu cinayetlerin de sorumlusu olarak, milliyetçileri ilân ediyorlardı.

Bu gün üniversitelerde silah gücüne dayanarak, silahsız çoğunluk ve havatından indise halindeki öğretim üveleri üzerinde kurulumak istenen terör mühtistir. Milliyetçi profesörler taraklanıyor, milliyetçi öğrenciler dövülüyor ve öldürülüyor. Suçlular yakalanmak için polis üniversiteye girmek isteyince kıyamet kopuyor. Üniversite muhtariyeti yok ediliyor diye feryat başlıyor.

İşte İmamoglu, sadece antikomünist olduğu için, üniversitedeki teröre kurban gitti. Hocasını gözleri önünde tartaklamağa kalkan komünist zorbaların karşısına çıktığı için vuruldu. Ancak komünistler aldıkları talimat gereğince cinayeti tertin ettiler ve sonra da cinayetin suçunu milliyetçilere varamağa çalıştılar. İmamoglu'nun cenazesinin kaldırılması sırasında Teknik Üniversitesi'deki milliyetçilere de avnı komnolovı düzenlediler. Ve işin acı tarafı su ki, kızıl komnolocular, iskence ettikleri milliyetçiyi polise şikâyet eden bir gün karakolda sabahlamasını temin edebildiler.

Komünistlerin Türkiye'vi imha metodu bilinmedikçe ve devlet komünizmi tepelemek vazifesini bizzat üzerine almadıkça, bu kanlı cinayetler serisi devam edecek demektir.

Ders almak zamanıdır.

YENİDEN MİLLİ MUCADELE

KOMÜNİST CANİLER...! MASKELER AŞAĞIYA...!
DENENMİŞ KOMÜNİST İNTEKODLARINA KİMSE KANMAYACAK.

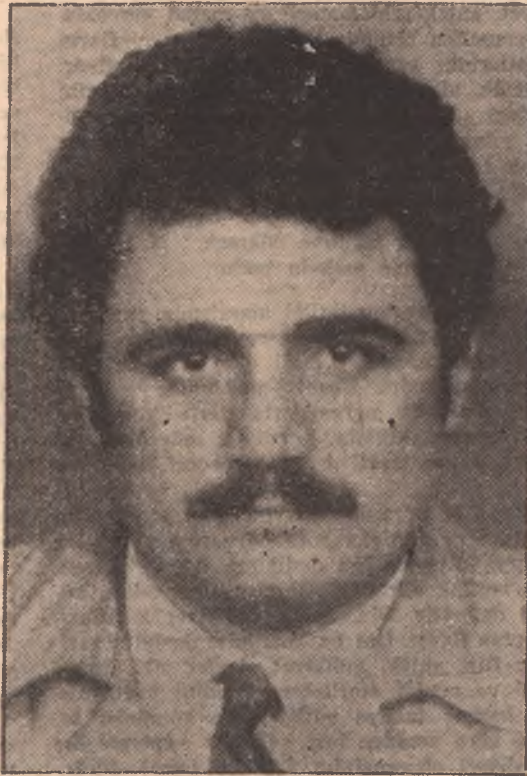
Beynelmilel Yahudiliğin Silâhı Komünist Terörü Devam Ediyor

Beynelmilel yahudiliğin silâhı komünizm, dün olduğu gibi bugün de silâhlarını konuşurdu. Dün Ruhi Kılıçkırıanları, Süleyman Özmenleri hedef alan kızıkların kurşunları bugün de Edebiyat Fakültesi Coğrafya bölümü son sınıf öğrencisi Yusuf İmamoğlu'nu şehid etti. Yahudi uşağı komünistler kahbece tetiği çekerek, millet evlâtlarını katlederken üniversite rektörlerinin, dekanlarının ağzını bıçak açmıyor ve göstermelik toplantılar yapmakla iktifa ediyorlardı. Mason - komünist işbirliğinin millî cepheyi yıkmak ve yahudinin meş'um gayesine doğru milletimizi sürüklemek için üniversitelerimizde estirilen teröre, ilgililer ya susarak, ya da ilhamını Mao'dan, Lenin'den, Kastro'dan alan canileri haklı çıkarak hunharca tertiplenen komploları «Devrim Zaferi» diye alkışlıyorlardı.

Pazartesi günü kızıklar tarafından şehid edilen Yusuf İmamoğlu'nun cenaze namazı 10 Haziran Çarşamba günü Beyazıt camiiinde huşu içinde kılındı. Cenaze namazı kılındıktan sonra şehidin bin senelik şanlı tarihimizin, imanımızın, dinimizin, devletimizin ve bugün üzerinde yaşadığımız mübarek toprakları bize mübarek bir miras olarak bırakan şehidlerimizin sembolü olan Ayyıldızlı bayrağa sarılı tabutu, bütün bir Millî Cephe olarak millet evlâdlarının omuzlarında ebedî istirahatgâhına doğru taşındı. Ve Sirkeci'den memleketine milletin intikam hisleri bir defa daha bilenmiş bir halde gönderildi.

Millet, dini, devleti, imanı çiğnenmesin diye çalışan, fakat millet düşmanları ve komünist kurşunlarıyla şehid edilen İmamoğlu'nun cenazesinde bulunurken, komünist militanlar boş kalan üniversitenin ıssızlığından da istifade ederek sabotajlarına, caniliklerine devam ediyor ve yeni komplolar peşinde koşuyorlardı.

İTÜ'de de aynı oyunla karşı karşıya geliyoruz. Gümüşsuyu kantininde sıra bekleyen Makina Fakültesi öğrencisi milliyetçi Mevlid Kara kendilerine Devrimci adı veren silâhlı 4 komünist tarafından Öğrenci Birliği'ne götürülmek isteniyor. Öğrenci Birliği gitmenin mânâsızlığını söyleyen Mevlid Kara'nın kollarına girerek kendisini birçok talebenin gözleri önünde tabanca tehdidi ile yemekhane'den çıkarıyorlar. Da-

Vural Yıldırım, Yusuf İmamoğlu'nun katil zanlısı olarak polis tarafından aranmaktadır. Edebiyat Fakültesi talebe temsilcisi olan bu şahıs daha önce de Prof. Faruk Kadri Timurtaş'ı tabanca ile tehdit etmişti.

ha sonra mâlûm Halk Mahkemeleri huzuruna çıkarılarak işkence edileceğinin farkına varan Mevlid Kara kaçmaya teşebbüs ediyor. Ancak arkasından beş - altı el ateş ediliyor ve yakalanarak işkence odasına alınıyor. Gözü döndüğü caniler fikren sus - turamadıkları anti-komünist, anti-kapitalist, anti-sionist, millî değerlere bağlı, İslama saygılı gerçek anti-empervalist mücadele veren mücadeleçileri silâh zoruyla ve terörle susturmak istemektedirler. Fakat şunu unutmasınlar ki; en zor şartlarda dahi mücadele devam edecektir.

Komünistler daha sonra örneklerini komünist memleketlerde gördüğümüz bu işkencelerden sonra daha evvelden hazırladıkları düzmece bir yazıyı işkence ile Mevlid Kara'ya imza ettirerek basına veri-

yorlar. Tipik bir komünist tertibiyle öldürmek kasdıyla ateş ettikleri tabancanın utanmadan Mevlid Kara'ya aid olduğunu söylüyorlar.

Ağır şekilde yaralanan İsmail Cevheri ve Mevlid Kara daha sonra sürükleniyor ve okul kapısına kadar getirilerek, buradan meçhul bir istikâmete kaçırılmak isteniyor. Nihayet nice zaman sonra emniyet kuvvetleri gelebiliyor da güpegündüz sokak ortasında adam kaçırılmasına ancak mani olunuyor. Emniyete götürülüyor, Emniyette güya faillerin tesbiti için ifadesi alınacak denilerek sabaha kadar Mevlid Kara bekletiliyor. Ancak 24 saat geçtikten sonra mesele Savcılığa intikal ettirilebiliyor ve hak tecelli ederek Mevlid Kara serbest bırakılıyor.

Türkiye'de fikir münakaşasını ve politik mücadeleyi soysuzlaştıran kızıklar Balkan komitacılığını da aşan bir adilik içinde göz göre göre milliyetçi avına çıkmışlardır. Firengili bir kudurgan olan Lenin'in tatbik ettiği, Stalin adlı caninin uyguladığı ve Mao'nun Nankin, Sankay, Pekin ve bütün Çin'den gizli kızıl çeteleri vasıtasıyla muhaliflerini yok etmek ve suçu milliyetçilere yüklemek taktiği bugün Türkiye'deki kızıklar tarafından tatbik edilmektedir.

Fakat komünistler, komünist militanlar uyanan milletimizden Konya'da, Erzurum'da, Aksaray'da Sultanahmed'de haklı bir şamar yemişlerdir. Komünistler bunun ızdırabı içindedirler. Zira insan ve eşyanın kanuniyetine uymayan matervalist bir doktrine dayanan komünizm; milletimizin içinden taraf bulamamanın, kitleleşememenin sancısıyla kıvranyor. Bu yönüyle «Sosyalist Türkiye» sloganı «Bağımsız Türkiye» gibi parlak, cazibeli bir sekile irca edilmiştir. Fakat bu da iğrenç gavelerini saklamaya yetmediği için artık halktan ümidi kesmişlerdir. Onun için milleti, bilhassa üniversite gençlerini, milletin ızdırabını duyanları terör estirerek sindirmek istemektedirler.

Ne var ki, bu gerçekleri bilen, ancak Beynelmilel Sionizmin kontrolündeki mason localarının direktiflerle hareket eden iktidar ve üniversite senatosu ve rektörler bu tehlikeler karşısında ciddi tedbirler almamaktadırlar. Üniversitede milliyetçilerin öldürülmesi şeklinde neticelenen bu saldırıları sağ-sol çatışması olarak tavsif ediyorlar. Bu anlaviş tamamen hakikat hiline bir tutumdur. Üniversitedeki silâhlı saldırılar, ilhamını yahudi Lenin'den alan ve Lenin'in dediği gibi «Devrim yolunda her şey meşrurdur.» prensibinden hareket ederek silâhlı saldırılara haince hazırlanan, mason locaları tarafından finanse edilen devleti yok etmeye vönelen cinayetler, komplolar komünistlerden başka kimden gelmektedir? Dinin, devletin, servetin yok edilmesini hedef alan bu komünist saldırılar gündelik tedbirlerle, üniversitelerin kapatılmasıyla, derslerin yapılmamasıyla, (Devamı 14. Sayfada)

Komünistler tarafından şehid edilen Yusuf İmamoğlu'nun katil zanlısı olarak polis tarafından aranan Yusuf Kayabaşı.

A.P.'de yeni oyunlar

Talebe hareketleri, işçi grev ve boykotları siyasî hayatımızda alışılmamış terdirinliklere yol açarken, bir de darbe teşebbüsü ortaya çıkarılmıştı. Kamu oyu darbe teşebbüsü ile ilgilenirken, İstanbul Üniversitesi cephane dolu loş koridorlarında, Yusuf İmamoğlu da kaybedildi. Halbuki darbe teşebbüsü üzerine, sol'un silâhlı tecavüzlerine -geçici bir müddet için olsa bile- ara vereceği samliyordu. Düşünülenin tam aksi oldu ve terör Teknik Üniversiteye kavdırıldı. Bütün bunlar gösteriyor ki; Türkiye'de sol'un başını çekenler, sağ'ın mutlak silâhlı mücadeleyi kabullenmesini istemektedirler. Ne var ki, sağ, Türkiye'nin kurtuluşunu bunda görmediği için olacak, siyasî demokrasinin cari kanunlarına bağlılığını göstermektedir.

41 LERİN TASFİYESİ İLE BAŞLAYAN HÜKÜMET BUHRANI

1969 yılı seçimlerinde AP ye 260 sandalye bahşeden fedakâr millete, altı ay sonra AP'nin parçalanmış bünyesi sunulmuştur. Parti bünyesinde millete bağlılığı ile bilinen parlamenterlerin toplanması, tabii ki mason localarının hoşuna gitmeyecekti. Nitekim de gitmedi.

Evvelâ 41 ler tasfiye edildi. Gerçi bu grup başından beri programsız ve metod-suz hareket ediyordu. Ancak çoğunluğu milliyetçi ve vatanseverdi. 41 lerin tasfiyesi, Demirel'in iktidarda kalabilme şansını tehlikeye düşürüyordu. Fakat localar için bu tür meselelerin halli, son derece kolaydı. Nitekim BP nin parçalanması bahasına, Demirel'in iktidarda kalması sağlandı.

Komünistlerin üniversite koridorlarında tabanca eğitilmelerine gözünü yuman Başbakanın, başka bir iş yokmuşcasına zaten parçalanmış AP bünyesini kuşa çevirmesi esef vericidir. Gerçekten bir bunalımın içinde yüzdüğümüz şu sıralarda, Komünistlerin feshi neyin ifadesidir? Ve kimin namı hesabına böyle sorumsuz hareketlere girişilmektedir?

İlahi adalet!. Şimdi de masonlar birbirine düştü. 41 lerin tasfiyesinde başrolü oynayan Yalçın'ın, Demirel'e hücumları tahminlerin fevkinde oldu. Hey gidi günler, hey... Bir zamanın dostları, görülecek halde şimdi.

CHP NE YAPMAK İSTİYOR?

Demokratik yollardan iktidara gelmeyi mutlak kaybetmiş ve kaybetmeğe mahkum CHP nin bünyesi, temel itibariyle çarptırılmaktadır. Komünist tecavüzler İnönü'yü bile düşündürürken, Ecevit Karadeniz Teknik Üniversitesindeki militanların avu katlığını yapmakta sakınca görmemektedir.

Siyaset hayatımızda şu günler, bildiğimiz kadarıyla gayet kritik anların yaşandığı devrelerdir. Demirel'in hadiseler karşısında lâkaytsızlığı, İnönü'nün malum tuzaklarını tekrar kurmasına fırsat vermiş güç olarak kendimi göstereceğim. Böylelikle parçalanmış AP nin hükümet mekanizmasını işgal edenler, koltuklarını bana devredeceklerdir.

Yalnız bu tehlikeli bir metottur. Ko-

münistleşen ülkelerde tatbikat safhasına konmuştur. Castro'nun takip ettiği metod, bundan başkası değildir. CHP yi başında görmek istemeyen milletin, böyle bir hadisenin zuhuru karşısında tepkisi ne olacaktır? Meçhuldür. Ancak şunu ifade etmek gerekir ki, milletin 1945-1949 la ra nazaran teşkilatlanma yüzdesi çok yüksektir. Unutulmamalıdır.

SUNAY'IN LİDERLERLE YAPTIĞI GÖRÜŞMELERİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ :

Partiler üstü durumundaki Cumhurbaşkanlığı da, işin ehemmiyetine binaen siyaset sahnesinde görünme lüzumunu hissetmiştir. Sunay'ın, Türkeş, Feyzioğlu, Erdal ve İsmet İnönü ile mutad olmayan toplantıları ve görüşmeleri, Türk siyasî hayatının genişleyen bir bataklık halinde olduğunu göstermektedir. Tahmin edilebilir ki görüşmelerin esas mahiyeti, komünizmin son tahrir ve sabotajları ile ilgilidir. Öyle bir raddeye gelindi ki «işgal ile boykot aynı şeydir» diyen İnönü dahi tedbir alınmanın gerekliliğine inanmış bulunmaktadır.

Biz bu mesele üzerinde duracak değiliz. Zira tenakuzlara tarih ve millet notunu vermiştir. Sasamaz ölcülere dayanarak vermeye devam edecektir. Bu bakımdan daha çok Sunay'ın liderlerle görüşmesi mevzuunda, bir gazete'de vavınlanan hususlar üzerinde duracağız.

CHP nin stratejisi şudur: Uzun yıllar iktidar özlemi çekiyorum. Seçimle iş başına gelebileceğim. Yapılacak bir ordu ihtilâlini de tam kontrolüm altına alamıyacağım. Su halde efkâr-ı umumiye AP nin yetersiz olduğunu anlatacağım. Bulanmış siyasî hayatın izalesini yapabilecek tek Doğuda komünistlerle ittifak edilerek, vatan bölücü faaliyetlere girildiği

ve tehlikeli olunduğu söylenmiştir. Teşhis doğrudur. Ama tedavi şekli yanlıştır.

Sızan haberlere göre Ağrı'nın Diyadin ilçesine tedbir olarak askerî birlikler sevk edilecektir. Bu yol istenilen neticenin tam tersini vermeye mahkumdur. Zira millet tarifi sarahate kavuşturulmamıştır. Nitekim Doğudaki halkın hislerini tahrir amacıyla «komando zulmü» altında basında da olmak üzere, çeşitli itici faaliyetler sürüp gitmektedir. Sanırız ki, askerî kuvvetlerin gönderilişi, doğunun yıllardır kırılan kalbini daha da incetecektir.

Acıdır, Rus mavzerlerine, kahpe İngiliz hiyanetlerine, Ermeni katliamlarına sırf Allah rızası için karşı koymuş, bu devlet ve dinin sahipleri, milletin öz evlatları asırlık düşmanları ve düşmanlarımızın müsterek cephesine hızla itilmektedir.

Bu gidişe dur demenin yolu, millet ve kıyasın duyurulması ve Osmanlı imparatorluğunun sınırlarının ve yıkılışının sebepleri anlatılmalıdır. Osmanlılar devrinde de Doğuda bugünkü kardeşlerimiz yaşıyordu. Neden o zamanlar hallerinden memnundular acaba?

Tedirgin havanın ordu komuta zincirine de sıradığı vakıdır. Sol'un silâhlı tecavüzleri, vatan bölme faaliyetleri, can ve mal güvenliğinin tamamen tehlikeye girmesi «Yahya Han Formülü»nün tekrar aktüel hale gelmesine vesile olmuştur. Her ne olursa olsun bir ihtilâl siyasî bataklığımızı kurutabilecek midir? Suali yine de cevapsız kalmaktadır. Vuku bulacak bir darbenin daha sonraları sol'a kaymayacağı hakkında da kesin bir teminat yoktur. Bütün bunlar nazarı itibara alınırsa, milletin parlementer mücadeleye teşkilatlanmış ağırlığını koyması zarureti ortaya çıkar. Milletin demokratik yollarla iktidara gelmesi, şu günkü siyasî demokrasinin hayatiyetine bağlıdır.

Milletin oyları ile iktidara geçen AP. nin gayri millî düşünceye sahip başkanı ve Başbakanı olan Süleyman Demirel, Cumhurbaşkanı C. Sunay ile beraber görülüyor.

Devrimci Ordu Gücü V E Millî Demokratik Devrim

Bir müddetten beri memleketimizde meydana gelen hadiseler, milletin iman, ahlak ve kültürüne bağlı herkesi düşündürmeli ve hayati bir karara sevk etmelidir. Zira bu hadiseler, milleti gayri insanî, gayri millî bir ideolojiye peşkeş çekme yolunda girişilmiş komünist faaliyetleridir. Bu durumda millet varlığını korumakla görevli müesseseiler, bu millettten olduğunu iddia eden fertler susmamalıdır.

Duran bir cismin kendiliğinden hareket edemeceği gerçeğinden hareketle deriz ki: Bu menfur olaylar, kendiliğinden meydana gelmemiştir. Hâdiselerdeki faillerin ideolojik karakteri, olayları doğru tahlil etmemize yardımcı olacaktır.

Gayri millî kapitalist sistem, çarklarını millet aleyhine çalıştırmaktadır. Bu noktada millet, düşman ideolojilerin ve tecavüzlerinin karşısında, eli kolu bağlı vaziyette yokoluşa terk edilmektedir. «Bir memlekette yahudi hakimiyetinin ön rakolu demek olan masonluk» da her gün ihanetlerine bir yenisini daha eklemekte ve ihanetlerine devam etmektedir.

Acilen çözüm yolu bekleyen meseleler, kasten ele alınmamakta, hasır altı edilmekte ve millet ikinci bir ihanetle karşı karşıya getirilmektedir.

BUNLARIN MANASI NEDİR?

Hadiselerin doğru tahlili bizi şu neticeye götürür. Bütün dünyada olduğu gibi, Türkiyemizde de beynelmilel masonluk ve komünizm işbirliği halindedir. Kapitalist sistem vasıtasıyla masonluk, hadiselerle zemin hazırlamakta, aynı yerden emir alan komünist militanlar da tecavüz hareketlerine girişmektedirler. Bu demektir ki, olayların gerisinde Beynelmillel Yahudiliğin ve masonluğun iğrenç bir taktiği ve besledikleri komünist militanların iğrenç tecavüzü millet hayatına karşı haince birleşmiştir. Bundan da mason localarıyla komünist hücreleri milleti yeni buhranlara itecek bir ihtilâl ortamını hazırlamak istemektedirler.

Milleti önce anarşiye itmek, milletin haklı meselelerini istismar ile, ihtilâl havası estirmek, Beynelmillel Yahudiliğin emrindeki mason localarının, komünizmin ve içimizdeki ajanlarının bugün için asgari hedefleridir.

Dünya masonluğunun liderlerinden Amerikalı Yahudi senatör Jacop Javits'in ziyareti (!) ile başlayan ve bir türlü sonuç gelmeyen milliyetçileri kabineden tasfiye esasına dayanan hükümet buhranı başka türlü nasıl izah edilebilir?

Millet ızdırıp içinde inlerken; köylü mahsulünün değerlendirilmesi yolunda kendine uzanacak şefkatli eli beklerken memur bütün ümitlerini personel kanununa bağlarken (!) bunların üzerine kül atıp, (ağırlığını milletin çektiği) yeni zamlarla, vergilerle millete yüklenmenin mânası nedir?

1969 Aralık ayı içerisinde İstanbul Teknik Üniversitesinde bastırılan, fakat 69 deniz subayı imzasıyla yayınlanan ve şerefli ordumuzu da bu kirli işlere karıştırarak, iğrenç faaliyetlerinde maşa olarak kullanmak isteyen komünist mütecavizlerin iftiralarmı tesadüfle izah etmek mümkün müdür?

Bir ermeni - Komünist bozguncunun bu bildirileri dağıtarken yakalanması bu işin de ordu adına yapılması hangi ihanetin eseridir? Bu hainlere sormak lâzım: Şerefli ordumuzu ihanetleri nize ortak etme yolunda kimlerden emir alıyorsunuz?

DEVİRİMCİ ORDU GÜCÜNÜN BİLDİRİSİ

Gayri millî basın millet aleyhine girdiği tahrik, tesvir, ihanet ve iftira kampanyasında vazifesine son derece sadakat göstermektedir. Şöyle ki: her gün milletin imanına çamur atılmakta, millet, millî değerlerinden tecrit edilmek istenmekte ve ordu millet aleyhine tahrik edilmektedir. 10 Haziran 1970 tarihli solcu Cumhuriyet gazetesinde bu ihaneti görmek mümkündür. Halbuki ordumuz, bu milletin evlatlarıdır. Milletin imanına, ahlakına, kültürüne yani bu milletin değerlerine bağlıdır. Tarih boyunca milletin düşmanlarının ihanetlerini affetmemiştir. Bugün de millete yönelecek her türlü sabotaj hareketini durduracak ve millet hayatını koruyacaktır.

Bu arada ne olduğu belli «Akşam» gazetesi de aynı tarihte manidar yayınıyla, millet ile orduyu karşı karşıya getirmek, yapılacak komünist ihtilâlde orduyu komünist saflarına çekmek yolunda «müsterrek cephe taktiklerine» başvurarak Moskova'dan emir aldığını, millete karşı ihanet içerisinde olduğunu ispat etti. Güya gizli bir teşkilât olan «Devrimci ordu gücü»nün ihtilâlcisi bir bildirisini neşretti.

BİLDİRİ NİÇİN YAYINLANDI?

Tarih göstermiştir ki komünistler kendi kuvvetleriyle ne iş başına gelebilir, ne de ihtilâl yapabilir. Bunun içindir ki daima «Müsterrek Cephe taktiklerine» başvururlar. İşçi, köylü, öğrenci ve subaylardan kandırabildiklerini maşa olarak kullanırlar, gayeye ulaştıktan sonra da harcarlar. Türkistan'da sultan Galiyef, Cekoslovakya'da Beneş ve partisi önce komünistler tarafından kullanılmış sonra da yok edilmişlerdir. Bu gerçeklerin ışığı altında bildirinin tahliline geçebiliriz: Millî Demokratik Devrim'i gerçekleştirme yolunda asker, sivil, aydın bütün yurtseverler müsterrek bir cepheye ve eyleme davet edilmektedir. Bildiride şu hususlar yer almaktadır:

a— Kemalist devrimlerin yarıda kaldığı, bu devrimlerin kati surette tamamlanması (Bununla Kemalizme bağlı olanları ortak cepheye almak istemektedirler.)

b— Topraksız halka toprak dağıtılması (yani toprak reformu)

c— Bu milletin bütün millî ve dini değerlerinin feodalite kalıntısı yaftasıyla tasfiye edilmesi (bildiride, vatanımız ortaçağ kalıntılarından temizlenmelidir, denilmektedir.)

d— Ağır sanayinin mutlak devletleşmesi.

Komünist stratejisi incelenirse bahis konusu bildiriye ayniyet ifade ettiği görülür:

«81 komünist partisi 1960 tarihinde Moskova'da toplandı. Alınan kararların bütün dünya komünist partileri tarafından baş tacı edileceği esastan hareketle şu

İ.T.Ü. de yapılan aramada komünistlerde bulunan silâhlar ve patlayıcı maddeler...

kararlar alındı: Sömürge boyunduruğunu silkip atan ülkelerin millî uyanış yolundaki görevi ancak bir (Millî Demokrasi Cephesinde) birleşen yurtsever kuvvetlerin hep birlikte emperyalizme ve feodalite kalıntılarına karşı azimli bir mücadeleye girişmesiyle gerçekleştirilebilir.)

«Özgürlük kazanan ülkelerde ilerici güçleri birleştiren Millî Demokratik esaslar şunlardır:

- 1— Politik bağımsızlığın birleştirilmesi
- 2— Toprak reformları yapılması.
- 3— Feodalite kalıntılarının yıkılması.

Mao adlı komünistin bu konudaki talimatı da şöyledir: «Komünist partisinin temel taktik görevi nedir? Bu, geniş bir devrimci Millî Birleşik Cephe kurmaktan başka bir şey değildir.» (Emperyalizmle Mücadele Shf. 108)

«Sosyalistler bazı idealistlerle hattâ bazı dindar unsurlarla siyasî faaliyet için anti emperyalist (bağımsız) ve anti feodal (demokrat) bir tek cephe kurabilirler. Fakat onların ideolojisini veya doktrinini asla tasvip etmezler.» (Mao Tsh Tung, Yeni Demokrasi shf. 64)

Bu ifadelerle anlaşılıyor ki ordumuza maledilmek istenen ve fakat bir takım bozguncular tarafından hazırlanan bildiri, Çin komünisti Mao'nun ve Türkiye gizli komünist partisinin stratejisinin ve direktiflerinin aymıdır.

Bütün bu emirlerin bir başka ifadesi de Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye sloganıdır. Bu da Türkiye'de şu şekilde tatbik edilmektedir:

Yön Mecmuasındaki komünistler Millî Kurtuluş Cephesini şöyle anlatırlar: «Mücadele bu ana fikirler etrafında yapılmalı, her türlü doğmatizmden ve ayırıcı düşünceden sıyrılarak toplumun bütün tabakalarında yer alan milliyetçi ve demokratik kuvvetlerin bir araya getirilmesine çalışılmalıdır.»

NETİCE

Kızıl liderlerin ve piyonlarının ifadelerinden anlaşılmaktadır ki Türkiye'de komünist stratejisi çok yönlü bir politika takip etmektedir. Bu strateji millî meselelerin istismarında olduğu gibi, millî hislerin de istismarı esasına dayanmaktadır. Bu noktada bütün güçler birleştirilecek ve (ifadelerince) eyleme geçilecektir.

Şimdi bahis konusu bildirinin bütün bu hususlar muvacehesinde Moskova - Pekin talimatıyla harfiyyen ayniyet arz etmesi millete karşı hazırlanan tuzağı ortaya kor.

Bundan çıkan diğer bir netice de şudur: Bu ve benzeri hadiselerle ortam hazırlandıktan sonra orduyu da ortak cepheye alarak, ihtilâl milletimizi kızıl orduya peşkeş çekmek, veya Türkiye'de uzun zamandır konuşulan ihtilâli komünizm için basamak yapmak.

Orta- Doğuda Komünizm ve El - Fetih Gerillâları

Son günlerde Orta Doğu'da yine silâhlar patlamaya başlamıştır. Şimdiye kadar gözler İsrail-Arap çatışmalarını takip ederken şimdi değişik bir takım hadiseler ortaya çıkmıştır. Komünizmin Orta Doğu'daki ön karakolları olan El-Fetih teşkilâtı ve Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi, Ürdün devlet kuvvetleri ile çarpışmaya başlamıştır. Komünizmin Orta-Doğudaki ön karakolları olan bu sahte siyonist düşmanı teşkilâtlarla Ürdün kuvvetleri arasındaki çatışmanın mahiyeti nedir?

Son günlerde gazete sayfalarında yer alan haberler Ürdün ile gerillalar arasında şiddetli bir çarpışmanın başladığını yazmaktadır. Kral Hüseyin ve dayısı Ürdün silahlı kuvvetler komutanı orgeneral Şerif Nasır bin Cemil ölümünden zor kurtulmuşlardır. Komandolar Ürdün'ün tarruzu karşısında roket kullanmak mecburiyetin

İsrail'e karşı harp ettiğini dünyaya yaymak isteyen, aslında Siyonizmin Orta-Doğu'daki bekleliğini vatan Vaser Arafat görülmüyor.

de kalmışlardır. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin lideri Dr. George Habes Amerikan Life Mecmuasına verdiği demecinde «Büyük Dünya savaşları bizce bir mana ifade etmez. Biz çete harbine devam edeceğiz» demiştir.

Bilindiği gibi Kral Hüseyin Ürdün'ün başına yerleştirilmiş kukla bir hükümet başkanıdır. Şimdiye kadarki tutumu ile Ürdün halkının güvenini tamamen kaybetmiştir. İsrail'e karşı girdiği hücumlarda ağır şekilde zayıf vermektedir. İleriye geçememiştir. Bir taraftan Amerikan politikasını tenkit ederken diğer tarafta kendi pilotlarını Amerika'da eğitime tabi tutmaktadır. Kral Hüseyin İngiliz kültürünün tesiri ile takip ettiği siyaset kendi halkını memnun etmemiştir. Müslüman olan halk Yahudiliğe karşı sağlam bir mücadelenin verilememesinin üzüntüsü içerisinde. Bu durum karşısında ortaya bir takım sahte Yahudi aleyhtarı komünist teşkilâtlar çıkmıştır. Bir müddet müslüman halkın desteğini kazanan gerillacıları, gerçek yüzleri ortaya çıkıncaya kadar oyunlarına devam etmişlerdir. Dünya üzerindeki Yahudi kontrollü basın, El-Fetih teşkilâtının siyonizme karşı bir mücadele verdiğini yaymağa çalışmıştır. Hatta Türkiye'de sağcı geçinen basın dahi El Fetih'in Müslüman bir teşkilât olduğunu propaganda etmiştir. TRT bile bu teşkilâtlarla röportaj yapacak kadar ile-

riye gitmiştir. Türkiye'de, İtalya'da, Almanya'da ve daha bir çok yerlerde siyonizme karşı şurlu mücadeleler verilirken bunlardan bahsedilmeyip Yahudi kontrolündeki El Fetih'in yahudi aleyhtarı gösterilişi gayet manidardır.

Ancak El-Fetih teşkilâtının ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesinin gerçek yüzü ortaya çıkınca doğrudan doğruya sınıf kavgasını başlatmak istemişlerdir. İşte son günlerdeki çatışmalar kukla hükümet kuvvetleriyle Orta-Doğu'ya komünizmi yerleştirmek isteyen sahte yahudi aleyhtarı komünist güdümlü gerillacılar arasında cereyan etmiştir.

Şimdi müslüman araplara kurtuluş yolu olarak «Arap sosyalizmi» adı ile komünizm tavsiye edilmektedir. İkinci dünya harbinden sonra Orta-Doğu'da Mişel Eflak -isminden de anlaşılacağı gibi müslüman olmayan bir kişi tarafından Baas Partisi kurulmuştur. Partinin görüşlerini şu üç unsur teşkil etmektedir. İslâmiyet - Sosyalizm - Arap ırkçılığı. Birbiri ile uzlaşmaya imkân olmayan bu unsurların arkasında esas olarak getirilmek istenen komünist fikriyattır.

Kral Hüseyin yönetiminden gayr-i memnun olan halk kurtuluş yolu aramaktadır. Halkı istismar etmeğe çalışan komünist teşkilâtlar ise krala karşı harp açmışlardır. Gerilla teşkilâtları yayınladığı bildiride «Kral Hüseyin yönetimini kökünden kazıyacağız» şeklinde deyimler kullanmışlardır. Filistin demokratik halk cephesinin beyanlarında da faşizme karşı verdikleri mücadelenin sonunda yahudilerle arapların bir arada yaşayacakları belirtilmekte ve «Moşe Dayan ne kadar düşman ise Kral Hüseyin de o kadar düşmandır» denmektedir. Bu sözler Ürdün ile Filistin gerillalarının çatışmasını açıklamaya yeter.

ORTA - DOĞU'DA GERÇEK EMPERYALİZM

1948 yılında İsrail devletinin kurulması ile yahudilik birinci hedefine ulaşmıştı. Bundan sonra yapacağı mücadelenin hedefi bütün insanlığın köle, yalnız yahudinin efendi olduğu dün-

ya imparatorluğunu kurmak olacaktı. Yahudiliğin gizlice faaliyetlerini yürütebileceği en uygun sistem komünizmdir. Çünkü komünist sistemde din, dil, ırk ve milliyet farkı gözetilmez.

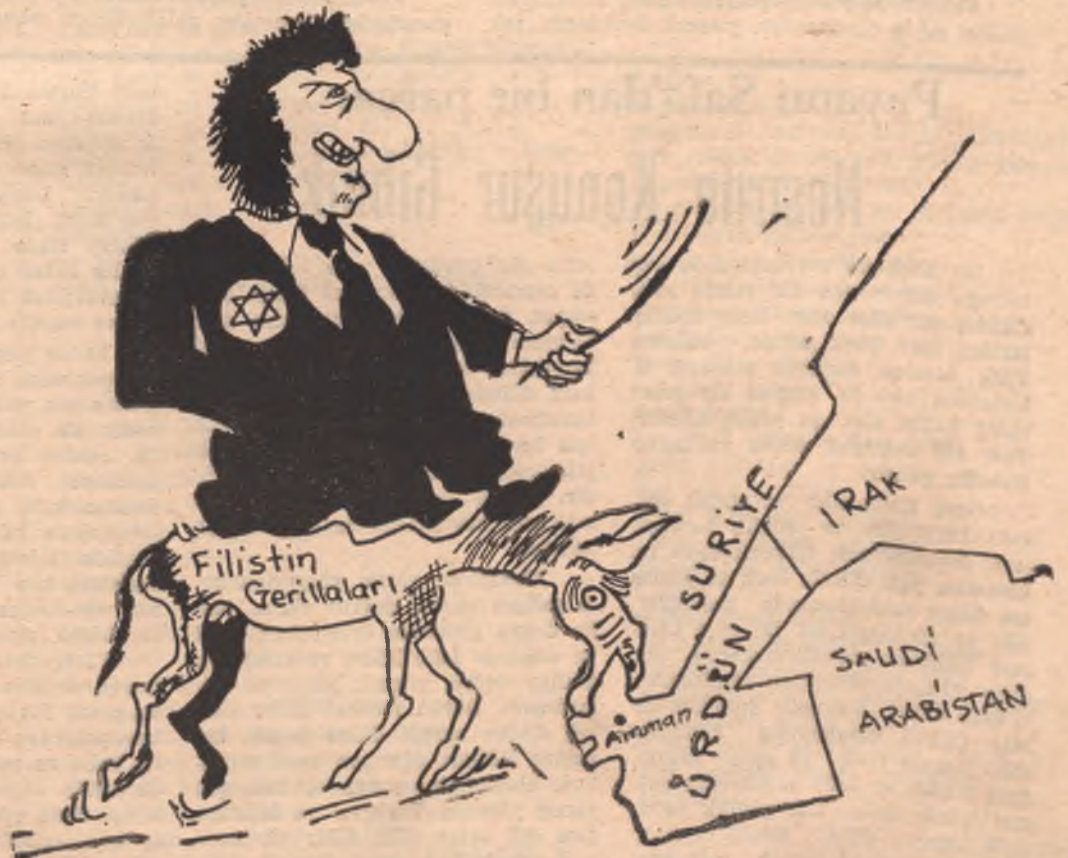
Dünya üzerinde vazifesi bitmiş gibi gözükken Judeo-Grek menşeli kapitalist sistem çökmeye başlamıştır. Bunun yerine yahudi icadı olan komünist sistem getirilmek istenmektedir. Ancak İslâm Aleminde komünizmin propagandası doğrudan doğruya yapılamamaktadır. Bunun için bazı müslüman devletlerde Arap sosyalizmi ismiyle komünizm getirilmek istenmektedir.

Orta-Doğu ülkeleri ikinci dünya harbine kadar İngilizlerin işgali altında bulunuyordu. Harp sonrası İngilizlerin çekilmesiyle birlikte yerlerine bir takım kukla hükümetler bırakmışlardır. Bir kaç misal verecek olursak bu ülkelerin yürekler acısı durumu açıkça belirecektir. Suriye de sosyalist Attasi, Irak'ta sosyalist Hasan El Bekr, Ürdün'de karısı bir İngiliz olan Kral Hüseyin, Libya'da koyu bir arap ırkçısı olan E. Kaddafi, Mısır'da sosyalist Nasır, Cezayir'de komünist Bumedyan, Tunus'da Habib Burgiba adlı bir masonun bulunması kukla hükümetlerin karakterini ortaya koyar. Halbuki bu ülkelerin halkının %99'u müslümandır. Orta-Doğu'daki bu durum göz yaşartıcıdır. Bu durumun sona ermesi ve müslüman milletlerin kendi devletlerine sahip çıkabilmeleri ancak bir uyanışla mümkün olacaktır. Bu uyanıştan korkan beynelmile mahiyetli dünya siyasetine yön veren kuvvetler bir takım sahte teşkilâtlar kurmuşlardır. İşte bunların Orta-Doğu'daki ön karakolları El Fetih komünist teşkilâtıdır.

EL-FETİH'İN KURUCUSU KİM?

Mecmuamızın üçüncü sayısında El-Fetih hakkında geniş bir açıklama yapmıştık. Ürdün top raklarında kurulan bu gerilla üstleri Türkiye'de sağcı geçinen basın tarafından müslüman olarak tanıtılmıştı. Bu gerilla teşkilâtlarının yahudiliğe karşı bir mücadele verdiği zannediliyordu. Ancak daha sonra bu teşkilâtların gerçek mahiyeti

(Devamı 14. Sayfada)

YETİM PEYAMÎ SAFA

«Benim guurum bir facia atmosferi içinde doğdu. Ben iki yaşında iken, babam ve kardeşim Sivas'ta on ay içinde öldü. Böyle kısa bir fasıla ile hem kocasını, hem çocuğunu kaybeden bir kadının hıçkırıkları arasında kendimi bulmağa başladım. Belki bütün kitaplarımı dolduran «bir facia beklemek vehmi» ve yaklaşan her ayak sesinde bir tehlike sezme korkusu böyle bir başlangıcın neticesidir. Dokuz yaşında başlayan bir hastalık ve onüç yaşında başlayan hayatımı kazanmak zarureti, beni edebiyattan evvel, kendimi anlamağa ve yetiştirmeye mecbur bir küçük insanın tamamıyla hayati zaruretlerden doğma bir terbiye, psikoloji ve felsefe tecrüsesi ile doldurdu. On dokuz yaşına kadar hem kendime, hem de muallimlik ettiğim mekteplerde çocuklara bir rehber olarak yaşadım. Harbi Umumi ortasında onbeş yaşında muallimlik ediyordum.»

Peyamî Safa, Hayatı ve Eserleri: Cahit Sıtkı, 1940

Yukarıdaki satırlar 15 haziran 1961 yılında, yani dokuz yıl önce kaybettiğimiz muhterem milliyetçi Peyamî Safa'nın çocukluk yıllarını dile getiren satırlarıdır. Allah kendisine rahmet etsin.

Bu satırlar Peyamî Safa merhumun küçük-üğünde nasıl ızdırıp ve meşakkatler içinde yetiştiğini gösterir. Öyle bir yetişmek hocasız, mektepsiz ve yetim. Onbeş yaşındaki bir çocuğun zaruretler neticesi öğretmenlik yapmak mecburiyetinde olduğunu düşünün. Ve bu yetim çocuğun hem evin rızıkını, hem de hiç bir okula devam edemeden öğretmenliği hak edişini düşünün. O, bununla da yetinmedi. Küçük yaşlarında kendi kendine yabancı dil, psikoloji ve felsefeyi en ince noktalarına kadar tetkik etti. Bu sahada en liyakatli bir düşünür oldu.

On dokuz yaşında öğretmenliği bırakıp basın hayatına geçti. Daha bu genç yaşında Yirminci Asır adında bir akşam gazetesi çıkardı. İlk hikâye, fıkra ve makalelerini bu gazetede yazdı. Daha o zaman dikkati çekti.

İlk zamanlarda, hayatını kazanma zarureti onu, süratli ve bol yazmak mecburiyetinde bıraktı. Edebiyatımızda, hayatını yalnız basın yoluyla kazanan üç-beş yazarımızdan birisidir. Peyamî Safa

Bu, velûd kalem, bize iki yüze yakın eser bırakmıştır. Edebiyatımızda bu kadar eser bırakan bir başka yazarımız yoktur. Bir hayli de tercüme bırakan Peyamî Safa, ayrıca sağlam bir Fransızca gramer yazmıştır.

DERİN BİR KÜLTÜR

Bu milliyetçi kalem, kendini yalnız edebiyat sahasında hapsedmeyip, çeşitli sahalarda da kalem oynatmıştır. Ama gösteriş olsun diye değil!

Edebiyatı, eski ve yeni edebiyatımız olmak üzere en girift noktalarına kadar, modern batı edebiyatını en son merhalelerine varıya bilirdi. Romanda ve şiirde her türlü akımı ve yeni gelişmeleri gözünden kaçırmazdı.

Felsefe, sosyoloji, psikoloji gibi, sağlam bir ölçüye sahip olmayanları yutacak denizlerde, tek

Buhranlarımızın Yazarı PEYAMÎ SAFA

başına dolardı. Bütün felsefi akımları inceledi. Eski Yunan'ı Roma'yı ve o zamanki felsefi görüşleri tanıdı. Rönesans sonrasını bilhassa tetkik edip, rönesansla gelen inançsızlık züppeliğinin, zamanımızdaki buhranların esas sebebi olduğu üzerinde durdu. İnsanı, onun psikolojisini çok iyi bilirdi. Yirminci asırdaki bütün felsefi cereyanları takip eder ve kritiğe tabi tutardı.

MÜCADELEÇİ PEYAMÎ SAFA

Gazetecilik, rahatça kalem oynattığı saha idi. Fıkra yazmakta üstüne adam yoktu. Kısa ve öz yazardı. Karşısındaki insanı en ince buluşlarla perişan ederdi. Basın kavgalarının gerçek silâhı şöhrüdü. Peyamî Safa!

Peyamî Safa merhumun en meşhur kavgası, komünist vatan haini Nâzım Hikmet'le olanıdır. Nâzım kendini materyalizm kazığına bağlamış bir hayvan gibi inatçılık eder, kafasını şartlandırıyordu. Sahadan ayırmamaya azamî gayret gösterirdi. Fakat Peyamî her sahada, her dalda şakiyan bir kuş gibi öter ve Nâzım Hikmet'i bunaltırdı. Peyamî Safa, Nâzım Hikmet'i komünizmden kurtarmak ve cephesine çekmek gayretinde idi. Ama merhum bu noktada yanıldı. Çünkü Nâzım Polonya asıllı bir yahudi dönmesi idi. Rusya'daki yahudilerle temasa geçmiş ve komünizmin ağına düşmüştü. Yan taraftaki şiir Peyamî Safa'nın Nâzım'a, onun üslûbu ile cevabıdır. Cingöz Recâ ise kendi romanlarının meşhur kahramanlarından biridir. Peyamî'nin cevabı bu kahramanın ağzındandır.

Eselden Cumhuriyet gazetesinin yazarların dandı. Ayrıldı. 1960 a kadar Milliyette yazdı. İlâlden sonra Havadis ve Son Havadis'te ve Düşünen Adam mecmuasında yazdı.

Sermayesi meçhul Cumhuriyet'in başyazarına «Kitapsız başyazarı» derdi. Avrupa'da yazar ve başyazarların haysiyeti kitaplarıyla ölçülürmüş. Nadir Nadi adlı, her fikre hizmet eden malûm kişi bir gün «Kart Yobaz» diye hücumu geçti. Ki tapsıza verdiği cevabı:

— «Siz insanı cildinin tazeliğiyle mi, yazdığı ciltlerle mi değerlendirebilirsiniz?» olmuştur. Ve en sonunda «Siz cildinizin güzelliğiyle de öğünebilirsiniz» demişti.

Ömrü komünistlerle mücadeleyle geçti. Komünistlerin bütün metodlarını bilir. Ne yapacaklarını sezerdi. Mahutlar adlı eseri ve Sosyalizmin inceleme, bu sahada yazılmış eserlerindendir.

O, GERÇEK BİR EDEBİYATÇI İDİ...

Peyamî Safa, edebiyatımızın en güzide romancısıdır. O romanı; ahlâksızlığın, şehvetin tas-

virisi veya sosyal - gerçekçilik perdesi arkasından sol ideolojilerin propaganda vasıtası yapmamıştır. Roman onda, gerçeği arama yoluna çıkmış bir seyyahın çileli hayatıdır. Ama öyle bir arayış ki bizzat Peyamî Safa bile bunu çok badireli bir hayatın neticesinde bulabilmiştir.

Peyamî Safa'nın romanı doğrudan doğruya asrımızdaki insanın ve cemiyetin buhranını konu edinmiştir. İzzırlar, tereddütler, inkâr ve şehvet bataklığında kendini yitirmiş olan insanlığın romanı..

İşte Peyamî Safa bu berbat katile içinde hakikatı arayan, bulmaya çalışan ve bıkmıp usanmadan düşünen, kafa yoran ızdıraplı bir kişidir.

Yirminci asırda meydana gelen sahte inkılapların insanlığı perişan ettiğini, mânâ ve ruh diye bir şeyin kalmadığını ve insanlığın kendi kendini putlaştırıp, kendini kontrol edecek, yol gösterecek bir üstün değer kabul etmediği için şımardığını görür.

Böyle bir neticeye ulaşabilme mazhariyeti her edebiyatımıza ve her düşünürümüze nasıldır

Peyamî Safa'dan bir parça:

Nesirde Konuşur Gibilik

Bir edebiyat soysuzlaşmaya yüz tuttuğu zaman ona bir takım belâ-fikirler musallat olur. Genç Kalem-ler'den beri Türk şiirine, bilhassa Türk nesrine dadanan sırtışık fikirlerden biri de, gitgide bir genel inanç halini alan şu yanlış ilkedir: Yazı dili konuşma diline yaklaştığı nisbette gelişir.

Genç Kalemçiler ve ondan sonrakî Türkçülük ve sadıklaşma hareketleri, Osmanlıcanın sadıklaşma imkânlarını yazı dilinin halk ve konuşma diline yaklaşmasında aramışlar, dile ve edebiyata ait iki ayrı hâdiseyi birbirine karıştırmışlardır. Bir dilin yabancı sözlerden temizlenmesi halk diline dönmekle mümkün olmaz. Çünkü umumiyetle konuşma dili, insanla tabiat ve eşya arasındaki maddî ve kaba münasebet çevresi içinde kalır. Bu, günlük ve a-melî hayatın dilidir. Edebi veya il-mî yazı dilindeki birçok mücerret (soyut) kavramlar halk ve konuşma dilinde yoktur. Meselâ «hadise, alâka, münasebet, müşahhas, mücerret, tekâmül, inkılâp...» gibi daha bin

lerce söz konuşma veya halk dilinde olmadığı için bunlara «olay, ilgi, somut, soyut, evrim, devrim...» gibi türetme yoluyla elde edilmiş yeni karşılıklar aranmıştır. Böyle yine halk dilinden ayrı bir ilim argosu kurulmak yoluna gidilmektedir. Halk için bir «somut» kelimesi bir «müşahhas»tan daha az yabancı değildir. Çünkü halk zekâsı ikisinin de mânasını kavrayacak seviyeden mabrumdur.

Türkiye'de yarım yüzyıldan beri gelişen «halka doğru» akımı, halka doğru gitmenin seviyesizliğe, dil ve düşünce fakirliğine, yavanlığa ve âdiliğe doğru gitmek olduğunu anlayamadı. Bütün medenî diller ortak dilden uzman diline doğru, konuşma dilinde olmayan yeni terimlerle alabildiğine zenginleşirken, son yarım yüzyılın Türkçesi ve bilhassa yazı dili ortak dilin fakir söz hazinesi içinde kalmaya doğru yöneldi.

Zamanında köylünün üçyüz kelime ile konuştuğu Shakespeare'in eserlerinde otuz bin kelime sayılmıştır. Dünyanın herhangi bir yazarı

halk dilinin dar söz hazinesi içinde kalmaya razı olsaydı edebiyat tarih-i çocukça düşünce ve heyecanların iptidai ifade tarihinden ibaret kalacaktır. Dünyaca tanınmış yazarların hepsi, halk dilini aştıkları ve günlük ifade imkânlarına yeni imkânlar katan nüansları dile getirmeye muvaffak oldukları nisbette şöhret ve otorite kazanmışlardır.

Yarım yüzyıldan beri şiirimize ve nesrimize musallat olan konuşur gibilik son yıllarda bir salgın halindedir. En ciddi yazılara bir dedikodu, sohbet ve yarenlik üslubu dadanmıştır. Adilğin bu derecesine Batının kaba mızah ve eğlence gazetelerinde bile rastlamak mümkün değildir. Edebiyat öğretmeni ve profesörleri, lise ve üniversite gençliğinin söz hazinesindeki darlık ve fukaralıktan yanıp yakınmaktadır.

Türkçedeki birçok arapça ve farsça sözlerin mânasını anlamayan bu nesil, Türkçesi olmayan bu soyut kavramlardan mahrum, günlük dilin kaba ve mahdut vokabüleri içinde bütün düşüncelerini ve ruh hallerini ifade etmek zorunda kaldıkları için, amatör sanat sahifelerinde ve dergilerde görülen o lâubali ve yavan üslup alıp yürüyor. Edebi or-talık seviyesi o kadar düşüyor ki, ben bile meram anlatabilmek için a-rada bir tiksindiğim beylik halk de-

yimlerine, hattâ külhanbey argosu-na başvurmak zorunda kalıyorum.

Nesirde konuşur gibiliğin felâketlerinden biri de, genç yazarlar-da özel ifade kabiliyetini, şahsî üslubu ve yaratma imkânlarını yok etmesidir. Daima halk deyimlerine, ar-goya, basmakalıba sarılan bu yazar-ların hepsi, bir kaleminden çıkmış gi-bi aynı stereokepe ifade kalıbı içinde kalıyorlar. Yazılarında metotlu düşünce, ihtimallere saygı, ihtiyat, kavrayış ve derinlik olmadığı gibi sırf artistik heyecan ifadesi bakımından ayrılık ve orijinallik de yoktur. Bu yavanlığı, nesiller arasındaki uçurumu açmak için solcu bir ideolo-jinin gizli direktiflerine göre yayan, nüviyetleri bizce malûm ajanlar ve dergileri istisna edilirse, genç ya-zarları mâzur görmemek imkânı yoktur. Bunlar yarım yüzyıldan beri sürüp gelen bir soysuzlaşma akımı-nın, halka doğru gitme şeklinde, he-men her hükümetçe desteklenerek dil ve edebiyat öğretmeni program-larının bugünkü berbat duruma ge-tirilmesi vâkiasının masum kurban-larıdır.

Yazı ve konuşma dillerinin bir-birlerine irca edilmelerine engel farklar «linguistique» in özel bir fas-lıdır. Vakit bulursam, Batının ana e-serlerinden bazı parçaları tercüme e-deceğim. Burada sadece, yazıya has

emamıdır. Bu, İlmî Sağ'da, insan ve cemiyet buhranının dayandığı temel prensibdir. İnsanın ve cemiyetin buhranı; kendine has, kendini yaratanın koyduğu prensiplere muhalefetten doğu yordu

İdeallerini yitirmiş, içkinin ve her türlü ah-lâksızlığın zebunu olmuş insanlık; kendi sıkıntı larının sebebini bile kaybetmiş bir vaziyette idi. Rönesansla başlayan insana ve tekniğe tapınma duygusu, insana, insanlığını kaybettirmiştir. Ar-tık düşünen her kafa, bu meseleye kafa yormaya başlamıştır. Peyamî Safa'ya göre insanlığın, mad-denin tahakkümünden kurtarılıp, ideallerin, iman ların çağı başlayacaktır.

Zamanımızda bütün insanlığın, beynini bir kurt gibi kemiren; Allah'a millete, dine, aile ve vatana bağlanıp bağlanmamanın tereddüdü, Pe-yamî Safa'ya çık ızdırab çekti. Onun bir dal gi hi ince vücudu üzerinde taşıdığı kafa, hep bu mevzuları düşündü. En sonunda şüpheleri yen-mesini bildi Kendisini kurtardı. Ama bütün in-sanlık aynı hastalığa tutulmuştu. O, bütün eser-lerini, entellektüel tabakanın bu şüphelerini iza-le edebilmek için yazdı.

Hitab ettiği yirminci asır insanının dayandı-ğı çürük temellerin ne kadar boş, gülünç oldu-ğu nu isbat etmek istedi. Bu kuruntulu, kendini be-genmiş, müsbet inancın her şekline istihza ile ba-kan ne oldum delisi nesiller nasıl yola gelecekti? Ona nasıl hitab etmeli idi?

Bu sorular, Peyamî Safa'nın metodunu orta-ya çıkarır.

Bu insanın dayandığı temeller o kadar boş-tur, fakat yan gözle dahi bakılmasına tahammül etmez. Düşüncelerindeki zaafın ortaya serilmesi onu kahreder. Şımarıktır. Ve her türlü ahlâksız lığın bataklığına gömülmüştür.

Nasıl yola getirilir bunlar?

Peyamî Safa bu noktada gayet sabırlıdır. İn-san psikolojisini ve insanlığın sürüklendiği yol-ların sebeplerini iyi bilmektedir.

Onun iğreti bir bina gibi dayandığı temellere Don Kişotvâri bir harb açmaz. Ortalığı bir biri-ne katmaz Sağlam kültürü ve insan psikolojisine vukfu ile muhatabını doğrudan doğruya düşün-meye sevkeder Muknidir. Sağlam bir telkinle muhatabını çözer:

Peyamî Safa merhumun romanları hayatla doludur. Hayatla iç içedir Dokuzuncu Hariciye Koğuşu, Fatih Harbiye, Mahşer, Bir Tereddüdün Romanı, Matmazel Noralıya'nın Koltuğu, Yal-nız ve Biz İnsanlar gibi romanları sahasında tek-tir

Halit Fahri Ozansoy «Şuur altı romanına on dan evvel yaklaşanı hatırlamıyorum der.» Tahlil-de bilhassa ruh tahlillerinde rakipsizdir.

İşte Peyamî Safa bu. Dokuz yıl evvel ölen, ölüm döşeginde servet olarak yalnız altmışbeş kuruş bırakan ve kasıtlı unutturulup, hafızalar-dan silinmek istenen; ızdırablarımızın, buhranla-rımızın yazarı!

Kabrinde rahat uyu!

Üslup ile, konuşma diline has jest kategorileri ve her türlü verbal ifa-deyi tamamlayan mimik, ses tonu... gibi unsurlar arasındaki farka dik-kati çekeceğim. Konuşurken yaptığı-mız kaş, göz, ağız, el ve beden hare-ketleri yazıda yoktur. Bütün bunla-rın yerini üslup alır. Böyle olunca, konuşma üslubu ile yazının ki arasın-daki farkın, birini ötekine ırca te-gebbüslerini nasıl boşa çıkaracağı anlaşılır. Yahut bu teşebbüs yazı di-linin sokak dili kadar yavanlaşması na ve edebiyatın soysuzlaşmasına va-racaktır ki, son yıllarda bizde olage-len de budur.

Burada, iyi niyetli genç yazar-larımız kadar, edebiyat öğretmenle-rimize düşen ödev ve sorum da bü-yüktür. Nesirde konuşur gibiliğin üzerine bütün bilgi ve delilleriyle ateş edeceklerdir, ileri milletlerin edebiyatlarından gösterecekleri ör-neklerle bu konuşur gibiliğin yalnız romanlarda bazı iç monoloğlara ve günlük gazetelerle mizah dergilerin-deki sohbet yazılarına inhisar ettiğ-i ni söyleyeceklerdir. Bilhassa bir sol-culuk propagandası olarak gençliğe aşılanan bu bayağı zevkin sinsi bir beşinci kol hareketinden geldiğini izah edeceklerdir. Böylece yalnız e-debiyatımızı değil, memleketi de tehdit eden bir salgını önlemek için çalışanları destekleyeceklerdir.

Türk Düşüncesi C. II Sayı: 8

Nazım Hikmet'e Cevap

Peyamî Safa ile Nâzım Hikmet kavgası meşhur bir hâdisedir. Komünist Nâzım, millî değerlere, ecdada, milletçe büyüklüğünü kabul ettiğimiz şahıslara «Putları Yı-kıyoruz» diyerek hücum etmeyi marifet sayardı. Bu anda bolşevik beslemesinin kar-sısına Peyamî Safa dikildi. Peyamî Safa ya'nız şiirle uğraşmazdı. Ama Nâzım'a onun maharetiyle cevap vereyim dedi ve aşağıdaki şiiri yazdı. Nâzım Hikmet'e verilmiş bu en güzel cevabı aşağıya koyuyoruz.

CİNGÖZ RECA'DEN NAZIM HİKMET'E

Gel bakayım,
Lüle lüle, kıvrım kıvrım, samur saçlı,
Pamuk tenli, al yanaklı sarı papam,
gel bakayım anam babam,
gel bakayım yetimlikle maytap eden paşa zadem,
güzel âdem!

Gel bakayım,
gel ki büyük babaların:
Enver Paşa, Nâzım Paşa konağında
alıştığın gibi,
alışıp yılıştığın gibi,
seni her gün dizlerimde hoplatayım,
şerefine bütün yetim çocukların
anasını satayım.

Gel bakayım fidan boylum, asilzadem, güzel
paşam,
Moda burnuyla Süreyya Paşa locası arasında
her akşam
maviş gözlerini süze süze mekik dokuyan
Kadıköy'ün kübik salonlarında glir okuyan
Moda şair, kübik şair, kübiklerin kübiği,
Cevizliğin, Kuşdilinin, Mühürdarın Bolşeviği!

Ben ki -kır atma cicim!-
Nuvel Literer'den alma değil,
Bolşevik şair Mayakovski'den de çalma değil,
senin tulum göbekli, kadayıf enseli
burjuvalarından
halkı soyan bir kaçının yuvalarından,
para aşırđım,
Neden mi, niçin,
yolumu şaşırdım?
Babası sürgünde öldürülen
bir çocuğu beslemek için!
Fakat sen ki paşa konaklarında
kuş dilinde, kuş tüyünde, kuş sütüyle beslendin,
Kuş beyninle bolşevizme heveslendin.
Baban üç yıl önce ölünceye kadar
Zavallıdan para kopardın,
nefesi kokan Türk işçisinin vekâletini apardın.
Götürüp onu sonra el altından,
Enternasyonale zula ettin,
Kimbilir kaç
aç billâç
Türk işçisinin ciğerlerini pirzola ettin!

Gel bakayım seninle bir konuşayım
senceleyin bir coşayım.
Bre... Toprak altında yatan
Namık Kemal'a, Safa'ya çatan
bre tümen tümen kır bom
bre tümen tümen palavra
bre işçiye yalan
ölüye iftira atan
sağı sola katan
bre kaltaban
bre Türk düşmanı, bre vatan
haini şarlatan!
Bre propaganda broşürü âlimi
bre sırtını ipek divanlara yaslayan
«Sermaye»nin yüzde bire küçültülmüş posasını
yalayarak âllâmelik taslayan
Orak Çekiç markalı
sözüm ona Komintern taktikalı
üfürükle şişirme, kursak balon komünisti
Dandini bey züppe salon komünisti!
Sen misin «o kavganın kolu bağı adsız neferi?»

Yavaş gel, saçmalamaya başlıyorsun,
kolun bağlıysa nasıl taşıyorsun,
piçler gibi ölülerin mezarını?
Yanlış attın zarını:
Görüyorsun şeş beş
yemek için bir kaç leş
sallayarak hemen uzun elini
oluyorsun mezarlara tebelleş.
Sen misin adsız nefer?

«Eynelmefer?»

İki metro boyu anışlerde
gazetelerin tüccar ilâmı sayfalarında
kitaplarının üstünde, manzumelerinin altında
bangır bangır bağırان Nâzım Hikmet imzası
ad değil mi.
Ne yalan söylersin?
Sendeki surat, surat değil mi?
Sen adsızsin.
Zonguldak'taki maden kuyusu dibinde,
Promete gibi, fakat gökten değil
yerin dibinden, ateş alan
bize kalori yollayan
işçinin adı nedir?

Adlısın meşhur şairim, adlısın,
ama neyleyim
yırtık suratlısın.
Sen ki iki papele her gün Akşam
Ulusal dil yazarsın,
Önce yazdıklarını bozarsın.
Sana her gün üç lira verebilsem ah!
Vallah billah!
ey o kavganın adsız neferi
hemencecik soldan geri
gevrilerek
Ulusalizma - Faşizma gömleğini
sırtına geçirerek,
Bolşevizmin mezarını kazarsın!

Nitekim,
Söyleyecek sözün bitince,
Marksın Sermayesini kediye yükletince
Her renkli Herşey adlı reklâm gazetesinde
Başmuharrirlik yapıyorsun
Şimdi de İpekçilerin sermayesine tapıyorsun!
Bre toprak altında yatan
büyük Türk ölülerine çatan
bre tümen tümen kır bom
bre tümen tümen palavra
bre işçiye yalan
ölüye iftira atan
sağı sola katan
bre kaltaban
bre Türk düşmanı, bre vatan
haini şarlatan!
Sen artık buralarda
kolay dikiş tutturamazsın
sahte komintern taktikalı
dolmalarını yutturamazsın,
Çekil!
Bugün yaptığın gibi
Metr -Goldvin- Mayer şirketinin
İstanbul kolunun başına dikil
Yüzünden maskeni, başından kasketi at
Sermayenin altına yat!
Yerini şimdi buldun işte:
Hak berekât versin, asilzadem,
berekâaat!

CİNGÖZ RECAİ
MÜSTENSİBİ
SERVER BEDİ

SOYGUNCU RUM CEZASINI BULDU

5 Mayıs 1970 tarihli 14. sayımızda bir Rum zaliminin gadrine uğramış iki ayağın dan sakat bir millet evlâdının ızdırabı dile getirilmişti. Hadise şu idi: Sabahaddin Çağlayan isimli bir müslüman Mısır Çarşısı'nın Eminönüne açılan kapısında 0,85x1,50 ebadındaki bir sahayı, vitrin yapmak için kontrat ile kiralamıştı.

Sabahtan akşama kadar küçük bir vitrin başında rızık arıyordu. Allah'ın, çocukları için takdir etmiş olduğu rızık... Ama bir müddet sonra bir zulüm şirketinin gadrine uğradı. Şirketin sahibi bir Rumdu. Hristo Çobanoğlu ve Kollektif Şirketi...

Rum Hristo, nasıl milli servetimizi Yunanistan'a kaçırmak için bir şirket meydana getirdiyse, müslüman Türk'e zulüm yapabilmek için de başka bir ortaklık kurmuştu.

Ashında bu ortaklık bir Rumun kendi basit kafasında plânlanan işler değildir. Hele büyük kaçakçılık işlerine giren rum tüccarları hiç de yalnızca düşünüp, hareket eden insanlar olamazlar. Bunları eği-

Sebahattin Efendi davayı kazandıktan sonra çocuklarıyla beraber görülüyor.

ten ve milli servetimizi kaçırmanın yollarını öğreten merkezler vardır. Bu merkezler aynı zamanda, milletimizi arkadan kahr pece vuracak silahların deposu halindedir. Her Rum tüccarı, her Rum zengini merkezlere hem kafası ile, hem de serveti ile bağlıdır. İstanbul'un işgalini hatırlayanlar buraları gayet iyi bilirler. Nerelerdir bu ihanet merkezleri diyeceksiniz. Hemen tek kelimelik cevabımız var. Kiliseler...

Bu kiliselerin bir de beyni vardır. Fener Patrikhanesi. İşte bu ihanet yuvası, asırlar boyu bir papazlar ordusu yetiştirip kiliselerde vazifelendirdi. Bu papazlar kiliselerde topladıkları hristiyanlar vasıtasıyla Yunan isyanlarını ve müslüman katliamlarını plânladı...

Patrikhane, İstanbul'u ve Anadoluyu Türklerin esaretinden mutlaka kurtarmak için her türlü imkânı kullandı. Bir taraftan siyasi ve cinaî metodlarla çalışan Etniki Eteryayı kurdu. İmparatorluğun

zun haşmetini kemiren kurtlar, burada beslenip yetiştirildi. Etniki Eteryanın azılı bir üyesi olan Athenagoras gariptir ki, iha netlerine rağmen Türk vatandaşı kabul edildi ve patrikliğe getirildi.

Patrikhane, cinaî faaliyet gösteren Etniki Eteryayı kurmakla kalmadı. Aynı zamanda iktisadî hayatımızın darbelemesi hususunda faaliyet gösteren okullar açtı. Buralarda ahlâkî, iktisadî ve iktisadî hayatımızı darbeleyecek dersler okutuldu. Daha evvelki sayılarımızda geçen ve Aylıkta açılmış olan İkonomos mektebi bunların başında geliyordu.

Patrikhane bununla da kalmadı. Memleketimizde yabancı misyoner okulları açtı. Buralarda müslüman Türk çocukları kültürel değişikliğe tabi tutuldu. Tarihi değerlerimize karalar sürüldü. Örf ve âdetlerimiz gülünç düşürüldü. Milletimizle alay edildi.

Bütün bu faaliyetlerin yanında Patrikhanenin emriyle kiliselerde hristiyanlara vazedildi. Müslümanları soyun, aldatın dendi. Hiç bir müslüman farkı gözetmeksizin fırsatını bulduğunuz an, hemen zulmedin, tahkir edin, hayatından usandırın dendi. Ve daha ne herzeler, ne herzeler emir olarak telkin edildi. Bütün bunlara rağmen, kiliseler kontrol edilmedi. Ürgüplü'nün iktidarı devrinde müfettişler Patrikhane tarafından azarlandı, yüz geri edildi. Patrikhanenin iktisadî plânları, askerî depoları ve siyasi cinayetleri ifşa edilir diye kapılardan su sızdırılmadı.

Kiliselerde yapılan telkinlerin neticesinde bir çok müslümanın hayatı zehir edildi. Ticareti iflâsla karşı karşıya bırakıldı. Ahlâkî ifsat edildi.

İşte iki ayağından meflûc Sabahaddin Çağlayan da böyle bir durumla karşı karşıya bırakılmıştı. Bastonu üzerinde ters yüz döndürülmüştü Vergisini, kirasını ödediği iş yeri işgal edilmmişti. Hristonun cebi şişkindi. Ensesi kahındı. Kaçacağı, kaçacağı Atınası vardı. Sabahaddin Efendi'nin ise felçli iki ayağı ve bir de bastonu. O halde fırsat bu fırsattı. Topal da olsa, güçsüz de olsa kilisenin emrini yerine tirmeliydi. Hristo Çobanoğlu bunu da yaptı, ama zalim Rum bir şeyi unutmuydu. Adalet. Mülkün temeli olan adaleti unutmuydu.

Sabahaddin Çağlayan adalete sığındı. Hristo Çobanoğlu ve Kollektif Şirketin adaletin pençesine teslim etti. İşte bu noktada Rum Hristo yenildiğini sezince Yunanistan'a kaçtı. Duruşmalara gelmedi. Hain oradan sızılısızca kaçmıştı. Hristonun ortakları Türktü. Böylece adaletin önünde Rum'un işlediği suç yüzünden iki Türk karşı karşıya kalmıştı. Yahudi piyasamızı al-lak bullak eder, suçlu olarak müslüman Türk ceza görür. Ermeni Doğuyu bizden koparmak ister, ortaya doğulu kardeşlerimizi sürer. Rum Atına'ya kaçır, ortada yine Ahmet, ya da Mehmet kalır.

Fakat Rum'un kaçışı adaletin tecellisine mani olamadı. Zira, mahkemenin 970/347 nolu kararında şöyle deniyordu: «Davalı Hristo Çobanoğlu ve Kollektif Şirketinin tecavüz ve muarazasının menî ile bu yerin davacı Sabahaddin Çağlayan'a teslimine ve 5000 lira tazminat ile davacı lehine takdir olunan 1150 lira vekalet ücreti...

Soyguncu Rumlar tarafından Mısırçarşısından kovulmak istenen Sebahattin Efendi görülüyor. Sebahattin Efendi Rumları mahkemeye vermiş, davayı kazanmıştır.

nin Hristo Çobanoğlu ve Kollektif Şirketten tahsili ile davacı Sabahaddine ödenmesine... karar verildi.»

Ortada bir tecavüz ve sataşma vardı. Bir zulüm vardı. Adliyemizin de tesbit ettiği bu «tecavüz ve muaraza»nın muhariklerini biz içimizdeki hain Fener Patrikhanesinde görüyoruz. Hristo kaçabilir. Adalet mutlak haklının lehine tecelli edebilir. Veya hakkın tesbitinde adliye acz gösterebilir. Fakat hainin ihaneti bitmeyeceği gibi Patrikhanenin de oyunları son bulmayacaktır. Başka Hristolar, Misonlar «tecavüzlerine ve muarazalarına» devam edeceklerdir.

Yetkililerin asıl mahkum etmeleri icap eden fail Patrikhane olmalıdır. Mesul şahıslardan millet bunu istiyor. Adliyemiz tarafından mahkum edilen Hristo Rum'un şahsında Patrikhanenin mahkum edilmesini görüyor ve «Patrikhane yurt dışına çıkarılmalıdır. Millet evlatlarının hakları tazmin edilmelidir.» diyoruz.

Bu da ergeç gerçekleşecektir. Çünkü milletimiz Patrikhaneyi bir Rumun şahsında değil, bizatihi mahkum etmiştir.

Muhabirimiz Sabahaddin Efendi ile görülüyor.

Kral Faysal Malezya'da

Çeşitli ajanslar geçtiğimiz hafta Suudi Arabistan Kralı Faysal'ın üç günlük bir ziyarette bulunmak üzere Malezya'ya hareket ettiğini bildiriyordu. Faysal Malezya Kralı Sultan tarafından törenle karşılandı. Kendisine Malezya'nın en yüksek nişanı olan «Yeşil Taç» hediye edildi. Yeşil Taç, Malezya tarihinde bugüne kadar ancak 30 kişiye verilmiştir.

Faysal'ın ziyaretinde bulunduğu Malezya Güneydoğu Asya'da küçük bir devlettir. Aynı adı taşıyan bir yarımada üzerinde kurulan ülkenin başkenti yarım milyon nüfuslu Kuala Lumpur'dur. Doğu ve batısı denizlerle çevrili olan Malezya, kuzeyde Siyam ile komşudur. Orta kıyıları dağlık olan Malezya'da sıcak ve bol yağışlı bir Ekvator iklimi hüküm sürer. Yerli halkın büyük çoğunluğu Müslümandır. Malezya çeşitli devrelerde Çin'in ve İngiltere'nin idaresinde yaşamıştır. 19. yüzyılda Çinlilerden boşalan siyasi mevkiyi İngilizler doldurmuştur. Ancak 1957 yılında kısmi bir bağımsızlık kazanan ülke; onbir devletten kurulu bir federasyon halini aldı. Yarımadanın güneyindeki Singapur ise bu federasyona katılmamıştır. Bugünkü Malezya kralları bu onbir devletin hükümdarlarından sıra ile seçilmektedir.

Yerli halkın % 55 i Müslümandır. Ülkede kalabalık bir Çin halkı bulunmaktadır. Çinliler zaman zaman vukubulan göçlerle kuzeyden gelmişlerdir. İşte Müslüman Malezya en büyük tehlike bu Çin göçleridir. Nitekim ülkedeki Çinlilerin sayısı 3 milyonu bulmuştur. Ülkeye yerleşen komünist Çin muhacirleri kısa zamanda iktisadi sahada söz sahibi olmuştur. Ticari hayat tamamen Çin komünistlerinin elindedir. Çinliler genel olarak başkent Kuala Lumpur ve Port Swettenham gibi ticaret ve endüstri merkezlerinde yerleşmişlerdir. Diğer yandan İngilizler henüz iktisadi ve kültürel hâkimiyetlerini kaybetmiş değillerdir. Ticari ve endüstriyel sahada Çinlilerin olduğu gibi İngilizlerin de hâkimiyeti büyüktür. Dünyada elde edilen kauçunun % 35 i, kalayın ise % 30 u Malezya'da bulunur. Ayrıca ülkede demir ve altın madenleri de çıkarılır. İşte bütün bu servetlerin büyük çoğunluğu İngiliz ve Çinlilerin kasalarına akmaktadır.

Diğer yandan Çinli muhacirler komünist oluklarından Malezyalı Müslümanların maddi zenginlikleri gibi, kültürel ve siyasi hayatları da tehlikelidir. Hattizatında komünist Çin bu göçleri maksatlı ve plânlı bir şekilde tertiplemektedir. Malezya'da İslâm ideolojisini ortadan kaldırmak ve ülkeyi komünistleştirmek için buraya yerleşen komünistler var güçleriyle çalışmaktadırlar. İşte Müslüman Malezyalıları için en büyük tehlike de budur. Bu yüzden ülkenin komünistler tarafından istilâsını önlemek için Çin göçlerini durdurma yoluna gidilmiştir. Diğer yandan da dışardaki Müslüman Malezyalıları da çekerek Müslüman çoğunluğun desteklenmesine çalışılmaktadır.

Başkent Kuala Lumpur'dan bildirildiğine göre İslâmı yaymak ve yaşatmak için daha değişik tedbirler alınmaktadır. Malezya'da bir «İslâm Konseyi» teşekkül ettirilmiştir. Konseyin kurulmasından bir müddet sonra, «İslâm'a Davet Heyeti» adında bir gurup teşekkül edilerek % 45 i Müslüman olmaya Malezya'da İslâm'ı yaymak için çalışmalarına girişilmiştir.

Bilindiği gibi 25 İslâm memleketi tarafından kurulan İslâm Birliğinin 23 Martta Cidde'de Dışişleri Bakanları seviyesinde bir toplantısı yapılmıştı. Bu toplantıda kurulmuş olan Daimi Sekreterliğe Malezya'ya tayinde bulunma selahiyeti verilmişti. Son alınan haberler İslâm ülkeleri Birliği Genel Sekreterliğine Malezya Millî Eğitim Bakanı Yakub'un tayin edileceğini bildirmektedir. İslâm ülkeleri Birliği, İslâm memleketleri arasındaki tesanüdü arttırmak ve münasebetleri sıklaştırmak için kurulmuştur. Verilen haberlere göre Faysal'ın Malezya'yı ziyareti de aynı gayeyi taşımaktadır. Ancak şunu hemen belirtelim ki, dünyadaki emperyalist gayeli beynelmül güçler kuvvetli bir İslâm Birliğini kat'iyen arzu etmezler. Zira arzu edilen nitelikte bir İslâm Birliğinin kurulmasıyla beynelmül Yahudi Fetih'e ait bir fotoğraf.

(Devamı 14. Sayfada)

Arap liderlerinden Kral Faysal

Orta-Doğu'yu kana bulamak isteyen, yahudi kontrollü komünist gerilla teşkilâtı El Fetih'e ait bir fotoğraf.

Küba'da Yahudi Saltanatı

Komünizm Yahudiliğin Öncülüğünde

Komünizmin Beynelmül Yahudiliğin icadı olduğu kesindir. Mülkiyet aile ve din realitelerini tamamen kaldırma hedefine yönelir. Din ve milliyet fikrinin ilgası ile, Yahudinin yaşayabileceği en iyi vasat hazırlanmış olur.

Komünizmin nazariyesi yahudiliğin eseri olduğu gibi tatabakat safhasına konulması da yahudilik tarafından olmuştur. Bütün komünist ihtilallerin yapılmasında olduğu gibi Küba'da da komünist ihtilâli yahudiler yapmıştır. Fidel Kastro adlı yahudinin liderliğinde yapılan ihtilâlden sonra Küba siyonizmin emrine girmiştir.

Komünizm ırkçılığı ve her türlü milliyetçiliği reddeder. Fakat bu reddediş yahudi milliyetçiliğini dışında bırakır. Bu gerçeğe bütün komünist memleketlerde rastlamak mümkündür.

Bir komünist ülke olan Küba'da yahudiler rahatça at oynatabilmektedirler. Küba'da daha komünist ihtilâl yapılmadan vuku bulan Warsaw Ghetto ayaklanmasında yahudiler katledilmişti. Bugün yahudi mezarlıklarında bunların ölüm yıldönümleri kutlanmakta, merasimler hazırlanmaktadır. Komünizmden önce katledilen yahudiler, komünist rejimde en rahat hayat şartlarına sahiptirler. Bu merasimlerde serbestçe yapan yahudi cemaatlerine Fidel Kastro'nun komünist hükümeti, yahudi geleneklerine uygun olarak yemekler hazırlanmaktadır.

Yine İsrail'li yazar Agnon'un ölümünden hemen sonra hatırasına merasimler tertip edilmekte ve yemekler verilmektedir. Ayrıca Küba'da yahudi okulları mevcut olup, bu okulun gençleri komünizmin himayesinde tam bir siyonist olarak yetiştirilmektedir. Bu okulun talebeleri, yahudiler için yapılan merasimlerde kendi lehçeleri ile şarkılar söylemektedirler.

J. Chronicle adlı gazetede verilen haberler bunları teyid etmektedir:

«Geçen günlerde Havana'nın küçük yahudi cemaati yahudi mezarlığında Warsaw Ghetto ayaklanmasında ölen yahudilerin yıldönümünü kutlamıştır. Merasime katılanlar arasında komünist partisinin yahudi kolu üyeleri de hazır bulunmuştur.

Bu üyeler aynı zamanda Havana Yahudi Cemaati binasında 200 kadar yahudinin iştirakiyle yapılan diğer iki merasime de katılmışlardır. Katılanların sayısının geçen yıllara nisbeten daha az olmasının sebebi birçok yahudi gencinin şeker kamışı hasatında bulunmalarıdır.

Pazar günü ise Komünist Küba Siyonist cemaatinin tertiplediği merasime 200 kadar yahudi büyüğüyle, yahudi okulundan gelen 20 kadar genç katılmıştır. Gençler Hebrew ve Yid dilinde Paskalya, şarkıları söylemişlerdir.

Dünya yahudi kongresinin Kanada kolu Küba'ya Paskalya merasimleri için matzot ve şarap göndermiştir. Fakat matzot yemeği gelmediğinden dolayı, Kneidlech yapmak isteyenler kendileri hazırlamak zorunda kalmışlardır.

Diğer taraftan Kastro'nun komünist hükümeti yahudilerin geleneksel yemeği için özel tavuk ve balık tayını çıkarmıştır.

Nobel armağanı kazanmış yahudi yazar Agnon'un ölümünden 13 gün sonra 100 kadar Küba'lı yahudi, yazarın hatırasını anmak için bir merasim tertip etmişlerdir.»

J. CHRONICLE - 15.5.1970

Yahudiliğin yayın organlarından verilen bu haberlere göre komünizmin, siyonizmin bir maske rejimi olduğu teyid edilmektedir. Komünizmin yok edilebilmesi için onun beyni olan siyonizmin imhası şarttır.

TÜRKİYE'DE VATAN BÖLME FAALİYETLERİ

Nitekim dönme Yahudi Ahmet Emin Yalman, Moiz Cohen'in fikirlerini tamamen desteklediğini belirtmiştir. (Bak. Turkey in World War - Yale Üniversitesi Yayını 1930 Shf. 190)

ZİYA GÖKALP'İN DURUMU :

Selanik'te kurulan Genç Kalemler'e Diyarbakır'dan bir misafir geliyordu. Bu Ziya Gökalp'ti ve Doğuluydu. Kürtçülük akımının tesiri altında kalan Gökalp, bir anda nasıl Türkçü olmuştur? Onu görelim:

Marksist İbrahim Temo ile Selanik'e gelir gelmez tanıştı. Temo'nun çarpıcılığı karşısında ezilen Gökalp, artık içinden çıkılmaz bir yola sapmıştı. Daha 1896 yılında İstanbul'da Veteriner Koleji'ne girerken mason adetleri üzerine gizli İttihad-ı Terakki Partisi'nin bir üyesi olarak kabul edilmişti. Bu vakıa bize Türkçülük akımının ortaya atılışında, beynelmilel Yahudilik ve maske teşkilatı masonluğun kudret ve faaliyetini göstermesi bakımından önemlidir. (Turcism and the Soviets Charles Warrent Hostler - London 1957 shf 103).

1912 de Balkan harbi patlak verince parti'nin genel karargâhı İstanbul'a nakledilmişti. Bu tarihlerde Ziya'nın liberal Türklerle, Yahudilerle, Hristiyanlarla ve dönme tabir edilen müslümanlaştırılmış (!) Yahudilerle temasları oldu. Selanik'in kozmopolit ve toleranslı havası, Gökalp'in Avrupa felsefesine ve Sosyoloji ilmine olan alâkasını arttırdı. Fransız sosyoloğu Emile Durkheim'in eserlerini okudu. Yahudi olan Durkheim'de onu oldukça tesiri altına almıştı. (Aynı eser, shf. 103)

Ayrıca, 1905 lerde Lenin ile birlikte ihtilâl denemelerinde bulunan, fakat «parasız ihtilâl olmaz» diye Türkiye'ye gelen Parvüks Alexandr Hepland'ın da Türkçü olması üzerinde önemle durulması gerekir.

Osmanlı İmparatorluğunun çöküşünü hazırlayan ve bugün «Doğu Meselemiz» olarak ortaya çıkan acı akibetin hazırlayıcıları işte böyle ki şilerdir Ekserisi Yahudi olan bu şahıslar, «Türk ten fazla Türkçü» olarak görünmüşlerdir. Türkçülük, yakın tarihimizde bilhassa «Doğu Meselemiz» de ırk ihtilâflarının temel taşı olmuştur denebilir.

Mecmuamızın ileriki sayılarında bu mevzu genişçe temas edileceğinden, şimdilik bu kadar bahsetmekle iktifa ediyoruz.

Yahudiliğin, Hristiyanlık ve Ermenilikle ittifak ederek hazırladığı plân, kısmen de olsa hedefine varmıştır. Zaten bizi böyle bir incelemeyi yapmaya zorlayan âmîl de budur. Gönül isterdi ki bu vazdiklarımızın hiç birisine lüzum olmasaydı Zira millet ırk telakkilerinden tesekkül etmez Millet'in Van'lı evlâdını ile Edirneli bir başka evlâdını bir araya getiren husus, imandır. Yoksa ırk değil.

Maalesef şimdiye kadar millet tarifinin yanlış yapılması, bir çok doğulu kardeşimizi komünistlerin müsterek cephesine ithal ettirmiştir. Osmanlı imparatorluğunun muhteşem tablosunun tarumar olmasında menfi ırkçılığın büyük rolü olmuştur.

TARİHİ GERÇEKLERİ UNUTAMAYIZ!

Tamamen Kürdlerden teskil edilmiş Hamidiye alavlarının bir tek neferi geri dönmemesine şehit olduğu gerçeği nasıl unutulabilir? Biz Bitliste. Karsta. Hakkâride. İsmi bilemediğimiz nice müslümanın şahadetini gayet iyi biliriz Herakol dağları. Cilo'nun kark tepeleri. Koçer yaylaları ecdadın bıraktığı kutsal miraslardır. Buraları kanla alınmıştır. Küffar kanla alabilir Hatırmızdan çıkarmamalıyız ki, mübarek topraklarımızda Doğununda. Batınında şehitleri vanına yatmaktadır. Osmanlı, tarih sahnesinde 600 yıl yasıyabilmişse sır buradadır Herşeyin üstünde imân...

Yakın tarihimize gelince İstiklâl Harbinin akıllara durgunluk veren fedakârlıklarını görürüz Çanakkalede düşmana ilk kursunları atan Kürd cavuslarını kim inkâr edebilir?

Doğu meselesinin beynelmilel Yahudiliğin emrindeki sinsi İngiliz, hian Rus ve Amerikan

Komünist Molla Mustafa Barzani'nin emrin de hareket ederek Arap dindaşlarına karşı harbeden kürt askerleri görülüyor.

politikaları tarafından tezgâhlandığına alt misalleri arttırmak son derece kolaydır. Lâkin lüzumsuzdur. Çünkü meselenin altını hafifçe kurcalayanlar, bu gerçeği rahatlıkla tesbit edebileceklerdir

«Birleşik Cephe Taktiği» gereğince komünistler, Doğu meselesini istismar ettiler. El'an istismar etmeğe devam ediyorlar. Doğunun sadece ızdırap duyduğu için kıvranan, gerçekten temiz ve saf evlatlarını destekler gibi göründüler Yazdılar, çizdiler Fakat Doğu'ya alt hiç bir şey bilmiyorlardı Doğu meselesini gazetelerinde kendilerine ayrılan sütunları doldurabilmek amacıyla dans pistlerinde, gece klüplerinde karaladılar. Millet'in yaşayış hayatı ile, bunların yaşayışı arasında o kadar tezat vardı ki...

Doğu'nun evlatlarına «federal bir Kürt Devleti'nin kuruluşu ancak komünizmin gelişile mümkün olabilir «fikri asılanıyordu Tipik bir komünist taktiği idi bu. Rusvada aynı taktiğin hâlâ kanayan yarası vardır Muhtariyet verileceği kavdiyla kandırılan ve şimdi iki parçaya ayrılan Doğu ve Batı Türkistan'dan ibret alınması gerekir.

Komünistlerin iş başına geldikleri her yerde ihtilale yardım eden anti-komünist gruplar ilk anda tasfiye edilmişlerdir Biz Doğu'lu kardeşlerimizin, bütün propagandalara rağmen bu gerçeği idrak ettiklerini görüyoruz Bu bakımdan ne kadar sevinsek azdır. Fakat hâlâ müseccel komünistlerle müsterek cepheye olanları var Onlara son ve tarihi vazifemizi yaparak şunu hatırlatmak isteriz:

«Millet biolojik bir vakıa değil, ideolojik bir toparlanıştır.» Müseccel komünistleri bütün bu şaşmaz açıklama ve ispatlardan sonra yalnız bırakmalısınız. Size karşı tavırları aldatıcıdır, süreli ihtilâl yapıncaya kadardır.

Müseccel komünistlerin hangisi Doğu mağalarından yetişip gelmiştir Erzuruma dayanan Kızıl Ordu'nun amansız toplanması Doğu mu göğüs germiştir, yoksa komünistler mi? Eğer onlar göğüs germişlerse, Rusya'yı bize nasıl dost gösterebilirler? Yok eğer Erzurum'da Bitliste bizi

dostlarının taarruzlarına karşı yalnız bırakıp kaçmışlarsa, mübarek topraklarımız vatanları olmaz Kızıl Rusya'nın kucacı açıktır. Gidebilirler..

Diş ağrısını çekmeyen bir insana, diş ağrısı ne kadar tarif edilmeye çalışılırsa çalışılsın, anlatılamaz. Diş acısını çekenler ancak acının gerçek mahiyetini anlayabilirler. Millet olarak içinde bulunduğumuz buhrandan nasibini almayan hainler, ızdırabımızı bilemezler. Doğu'da böyledir. Onun ızdırabını ancak bu milletin evlâdı bilir, başkası değil. Bu ızdırap ne gece klüplerinde, ne de dans pistlerinde anlaşılabilir.

Müseccel komünistlerle müsterek cepheye olanları kim olursa olsun - iki akibet bekliyecektir. Ta emperyalizmin beyni sionizmin tezgâhladığı komünizme karşı, haklı olarak uyanan milletlerin ayakları altında çiğnenecekler, veyahutta Galiyef, Benes ve Muhammed Gazi'nin akibetine bizzat komünistler tarafından itileceklerdir.

İNKİLÂBLARDA İRK MEFHUMU:

Biz ırk mefhumunu incelerken inkılâplara bir göz atacağız. Görüşümüzü bu temellere dayanırmağa çalışacağız.

Tamamlanmış inkılâplara misal olarak İslâm inkılabı gösterilebilir. İslâm'dan uzak olan cemiyyet ve cemiyyetin azaları olan fertleri değiştirmiştir.

İslâm inkılabının yürütücülerini Hz. Peygamber (S.A.) ve etrafında toplanan ashabtı. Aşabın hayatı inceledikte görülürki; Aşabtan Şuayib İtalyan, Selman-ı Farisi İran, Süheyb-i Rûmî Rum, Bîlal-i Habeş, Habeşli idi. Peygamberimiz ise Arap'tı. Değişik ırklara mensup olmalarına rağmen, sırf İslâm inkılabı için hayatlarının sonuna kadar çarpıştılar, mücadele ettiler. Muhtelif ırka mensup olmaları, İslâm inkılabını beraberce yürütmelerine mâni olmadı.

Peygamberimiz (S.A.) irtihalinden bir müddet önce söylemiş olduğu Veda hutbesinde «Arabın Arap olmasına üstünlüğü ancak takvaa bakımındandır» buyuruyordu. O büyük insan kendi ırkından da müslümanlara «Ancak Allaha olan bağlılığınız ile sütun olabilirsiniz. Yoksa Arap ırkından olmanız üstünlük sebebi olamaz» diyordu. (Devamı var)

millî kültür lügatçesi

İSLÂM'DA AKIL

2

Bir uagin başında yetişmiş, kendisine davet ulaşmamış ve dinin sesini duymamış olan bir kimse, akli olduğu halde iman etmeden ölürse cehenneme gider. Çünkü bu kim senin iman etmesini zorunlu kılacak olan akıl mevcuttur.

Aklı, başlı başına bir delil, emir ve yasakların mucip sebebi olarak kabul eden Mu'tezile, iddialarına delil olarak Hz. İbrahim'in babasına ve kavmine karşı söylediklerini belirten şu âyet-i kerimeyi gösterir:

«Bir zaman İbrahim atası Azere; «Sen putları Tanrı mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum» demişti.» (1). Bu söz, henüz Hz. İbrahime vahiy gelmeden söylenmişti. Akıl bir delil olmasa idi, insanlar Allahı bilmemekte mazur sayılırlar ve sapık olmazlardı. Nitekim yine Hz. İbrahim (S.A.S.) daha kendisine vahiy gelmeden Rabbini buldu ve bildi.

Bir başka âyette de; «Onlar Allahın göklerde ve yerdeki o muazzam mülkü saltanatına, Allahın yarattığı herhangi bir şeye, belki ecellerinin yaklaşmış olduğunu da hiç bakmadılar mı?». (2) diye kâfirler azarlanmaktadır. Halbuki onlar, Allahı bilme meselesinde mazur olsalardı, Allahın mülkü saltanatına dikkat etmediklerinden dolayı azarlanmazlardı.

2 — ES'ARİLERİN GÖRÜŞÜ:

Eşyanın güzel ve kötü olduğu dinin delilleri ile bilinir. Bir şey emredildiği için güzel ve yasak edildiği için çirkindir. Bu meselede aklın hiç bir müdahalesi ve itibarı yoktur. Yani güzelliğini ve çirkinliğini bilmede dinin delilleri olmadan akıl hiç bir işe varamaz. Eşyanın farz veya haram kılınmasının mucip sebebi sadece şer'i delillerdir, akıl değil.

Es'arilere göre; kendisine dinin daveti ulaşmayan bir kimse iman etmeden ölse mazurdur. Yalnız sirke inanmış olan mazur olmaz. Es'arilerin bu hususta delil olarak ileri sürdükleri âyet şudur:

«... Biz bir resul gönderinceye kadar (hiç bir kimseye ve kavme) azab ediciler değiliz.» (1).

Bu âvette, bir kavme pevgamber gönderilmeden azab edilmeveceği bildiriliyor. Üzerlerinden azab kalkan insanlardan küfürün hükmü de kalkar. O insanlar fıtratları olan İslâm üzere bakı kalırlar. Kâfir değildirler.

Baska bir âvette ise Allahü Teala şöyle buyurmaktadır:

«Biz pevgamberleri rahmet müdecileri ve azâb habercileri olarak gönderdik. Tâ ki pevgamberlerden sonra insanların Allah'a karşı (özür diye ileri sürebilecekleri) bir bahaneleri olmasın.» (2).

Bu âvette de, insanların, resuller gelmeden önce, iman etmedikleri takdirde mazur sayılabilecekleri haber veriliyor. Eğer Allah'a imanın mucip sebebi akıl olsaydı, pevgamberler gönderilmeden önce de inanmayan insanları Allah mesul tutardı.

3 — MATÜRİDİLERİN GÖRÜŞÜ:

Maturidilere göre; akıl, dinin emir ve yasaklarına muhatap olma ehliyetini ispat için muteberdir. Zira akıl olmadan dinin

hükümleri anlaşılamaz. Dinin emir ve yasakları akla hitab eder.

Aklın insana verilmiş olan nimetlerin en büyüğüdür. İnsan bu özelliği sebebiyle hayvanlardan ayrılır. Akıl, bütün mükevvenatın yaratıcısı Allahü Tealayı, din ve dünya meselelerini bilmek için bir vasıta- dır. Allah'ı bilmek ise, bir mü'min için nimetlerin en büyüğüdür.

İnsanların akılları, Mutezilenin dediği gibi, herkese eşit olarak değil de muhtelif olarak verilmiştir.

Eşyanın bir kısmının güzel, bir kısmının çirkin olması ve fillerin bir kısmının farz, bir kısmının da haram olması akıl vasıtasıyla bilinir. Mutezilenin iddia ettiği gibi, bunların farz veya haram olmasını icabettiren şey akıl değildir. Akıl ancak, iyi-kötü, haram-helâli bilmek için bir vasıta- dır. Eşyayı güzel ve çirkin, fiilleri farz ve haram kılan Allah-ü Tealâ'dır.

Aklın insanda başlı başına hakim değildir. Bu sebeple akıllı ve küçük bir çocuk iman etmekle mükellef olamaz. Fakat iman edecek olursa imanı muteberdir.

Matüridilere göre; kendisine dinin daveti ulaşamayan bir kimse sadece akli ile iman etmek zorunda değildir. Bu kimse iman veya küfürden birine itikat etmedikçe mazur sayılır. Eğer iman etmez de şirke inanırsa kâfir olur.

Aklın ne tamamen muteberdir ve ne de tamamen itibarsızdır. Nitekim; akıllı fakat küçük olan bir çocuk sadece akli sebebiyle dinin emir ve yasaklarına uymak zorunda değildir. Ama aynı çocuk İslâma ve ya küfre inansa bu inancı sahih ve muteber olur.

İmam-ı Azam Ebu Hanife ile İmam Maturîdi Allah'ı bilme hususunda akli delil kabul ederler.

«Hiç bir kimsenin yaradamları bilmesi mazur sayılamaz. Zira yerler, gökler, diğer varatıklar ve insanın yaradılışı gibi deliller; yaratıcı, kadir ve alim bir varlığın vücuduna delâlet etmektedir. Fakat bu kimse dinî meseleleri bilmemekte mazurdur. Çünkü dinî meseleleri bilmek Allah-ü Tealâ'nın bildirmesine bağlıdır.»

«Akıl ile nakil karşılaştığında akıl ter cih edilir ve nakil tevil edilir.» sözü, nakil mütesabihat-ı zammıve'den olduğunu zaman- dır. Aksî halde akıl nakil üzerine tercih edilemez.

NETİCE :

Dünya ve ahiret işlerinin selâmetle yürütmesi, cemîvetin nizam ve intizamının en güzel şekilde muhafaza edilebilmesi için su bes seve dikkat edilmelidir:

- 1 — Nefsi muhafaza.
- 2 — Nesli ve nesebi muhafaza.
- 3 — Malı muhafaza.
- 4 — Dinî muhafaza.
- 5 — Akli muhafaza.

İslâm nazarında akıl dinin temeli, yaratılış hikmetinin aslıdır. İslâm dini akli selimin neticesinden baska bir şey değil-

dir. Bu hususta Hazreti Ali (R.A.) şöyle buyurmuştur:

«Din akıldır, akıl da dindir. Eğer akıl dini anlamaktan aciz kalırsa akıl değildir. Eğer din aklı selim dairesinden uzaklaşırsa din değildir.»

İdeolojik yapımızın esaslarından olan aklımız, hakikati bulmak ve değerlendirmeler yapmak için mükemmel bir vasıta- dır. Ancak sadece duygular ve akıl ile, kâinatı ve hayatı tam izah imkânı mevcut değildir.

Aklın ideolojik yapının en mühim unsurlarındandır.

Binlerce yıldan beri gelişen ilim ve felsefe kâinatı izahta tamamen çaresiz kalmışlardır.

İlim, eşya ve insanın fenomenlerini formüle etmeğe gayret eder. Her ilim kendi sahasındaki muazzam ilerlemelerine rağmen, kâinatı izah vazifesini felsefeye bırakmıştır. İlim şimdi, eşya ve havatın olduğu kanunları bulmağa çalışmaktadır.

Felsefe ise, hayat ve eşyanın izahını uzun zamandan beri yapma gavretindedir. Fakat felsefe çalışmaları, kâinatı ve eşyayı izah hususunda, birbirini nakzeden binlerce nazariye arasında bocalamaktadır.

Müşahade ve muhakemenin en verimli çalışmaları, insan aklının bu uğurda harcanması, kâinat ve hayatı izah hususunda insana hiç ümit vermemistir.

Eğer felsefe ekolleri kâinatın izahında birleşselerdi bu, aklın da eksiksizliğinin bir isareti olurdu. İnsan muhakemesinin yüksek ve fakat zayıf sekilleri olan felsefi kanaatler birbirini yalanlamakta ve vıkmaktadır. Bu hal ise; aklın, tıpkı duygularımız gibi, mahdud kabilliyetleri olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Akıl, bilgi kavnağı olmak bakımından, müşahade vasıtalarımıza nazaran büyük, «kâinat ve hayatın doğru izahı» meselesi önünde ise küçük kalmaktadır.

Eğer ideolojik yapımız, duygularımız ve aklımızla iktifa ederse vehimlerden kurtulamaz. Zira ideolojik yapının en mühim unsuru olan iman, kâinat ve havatın tam izahı demektir. Bu izah ise, sadece duygularımız ve akılla yapılmaya çalışılırsa vehim vehimi takip eder ve ideolojik yapı karanlıklar içinde kalır.

İnsan, bütün ideolojik ve tabii yapısını kurtaracak, bir aydınlığa muhtaktır. Beş duyumuz ve aklımızın eksiklikleri karşısında bunalan varlığımız Allah'ın gönderceği habere muhtaktır. Bu haber ise; insanlar arasından secilmiş, insan tabiatında ve fakat Allah'ın haberini almaya istidatlı olarak yaratılmış bir insan vasıtasıyla verilir. Bu ferdin, insanlığa tebliğ ettiği emir ve yasaklar havat düsturları ve mutlak hakkın ifadeleridir.

Nihayet Allah'ın insanlığa haberi gelir, insan aklının buhranı son bulur. Bövlece ideolojik yapı normal ve sağlam bir işleyiş kazanır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) El-En'âm Suresi, âyet: 74.

(2) El-A'raf Suresi, âyet: 185.

Orta - Doğuda Komünizm ve El - Fetih

(Baştarafı 7.Sayfada)

ortaya çıkmıştır. Orta-Doğuda komünizmi yerleştirmekle vazifeli olan Yaser Arafat El-Fetih komando teşkilâtının reisisidir. 25 Ocak 1970 tarihli Epoca adlı İtalyan mecmuası şu açıklamayı yapmıştı: «El Fetih teşkilâtının kurucusu Yaser Arafat'tır. 42 sene evvel Kudüs'te doğmuştur. Annesi bir yahudidir...» Yine L'Orient isimli bir gazeteden iktibas olarak 31 Aralık 1969 tarihli Yeni Gazete'de Yaser Arafat şunları söylemişti: «Bizim esas amacımız da Filistinlilerin eski topraklarına kavuşmaları ve bu topraklarda eşit haklara sahip yahudi, Hristiyan ve Müslümanlardan müteşekkil bir demokratik Filistin Cumhuriyetinin kurulmasıdır.»

Görülüyor ki El-Fetih Teşkilâtının esas gayesi başkadır. Orta-Doğu'da gerçek emperyalizme karşı verilecek şuurlu mücadelenin önüne geçmek için yahudi kontrolünde komünist bir teşekkül olarak ortaya çıkarılmıştır. Müslümanların mücadelesini sınıf kavgasına dönüştürmekle vazifeli El-Fetih teşkilâtı ve Filistin Kurtuluş Cephesi el-birlik çalışmaktadır. Yaser Arafat'ın Rusya'ya ve Çin'e gidip gelmesi, oradan aldığı direktiflere göre yönünü tayin etmesi Filistin gerillalarının iş yüzünü ortaya koymaktadır. Aynı zamanda Yaser Arafat'ın Çin'den ve Rusya'dan maddi yardım gördüğü de gayet açıktır. Bu gerilla üslerinin kütüphaneleri Mao'nun kitapları ve Marksist - Leninist eserler ile dolu olup orada sadece gerillacı değil bizzat komünist nazariyecilerin de yetiştirildiğini göstermektedir.

TÜRKİYE'DEN EL - FETİH'E GİDENLER

Türkiye'de yürütülen komünist faaliyetler El-Fetih gerilla üssünde yetiştirilen komünistlerin desteğinde yürümektedir. İlgiilerinin de açıklandığına göre Diyarbakır'da yapılan sabotajlar El-Fetih'ten gelen komünist gerillacıların ihaneti idi. Yine O.D.T.Ü. deki komünist militanlar yaz aylarında El-Fetih gerilla kamplarında yetişmişlerdir. Bugünlerde üniversitelerimizi kana bulayan ve alçakça tecavüzlerde bulunanlar da El-Fetih yetiştirmesi hainlerdir. El-Fetih'in yayınladığı broşürlerde oradaki Türklerin komünist olup TİP'e kayıtlı oldukları belirtilmektedir.

Yaz aylarında açılan 25 günlük gerilla eğitimine Türkiye'den ve diğer ülkelerden komünist gençler katılırlar. Bu gençler kamp sonunda komünist faaliyetleri kendi ülkelerinde yürütmek için geri dönerler. Görülüyor ki, dünyada yürütülen komünist faaliyetler belli merkezlerden idare edilmektedir. Komünizmin yayılması için çalışan bu kamplar tamamen yahudi kontrolü altındadır.

Yaser Arafat'ın 31 Aralık 1969 L'Orient mecmuasındaki beyanatında «Yahudi topluma karşı herhangi bir kinimiz yoktur» demesi bunu açıkla mahiyettedir.

SON ÇATIŞMALAR KİME KÂR SAĞLIYOR?

Orta-Doğu'ya komünizmin yerleşmesi istikametinde olan bu olaylar müslüman Arap milletlerini çaresizlik içinde bırakmıştır. Lenin'in söylediği gibi «Moskova ile Paris arasında en kısa yol Pekin - Delhi yoludur» sözünü komünist şefler tatbik sahasına koymak istemektedirler. Bunun için de mazlum müslüman milletler üzerinde akıl almadık oyunlara girişmişlerdir. Orta-Doğu'ya komünizmin yerleşmesi Yahudiliğin dünya diktatörlüğünü gerçekleştirmesini kolaylaştıracaktır. Onun için odak noktası olarak Orta-Doğu seçilmiştir. Bu çatışmalarda şaşkın haine dönen Ürdün halkı için tek çıkar yol kendi inançları ve millî değerleri etrafında birleşmeleri ve gerçek düşmana karşı mücadeleye girişmeleri olacaktır.

Komünizmin

(Baştarafı 4. Sayfada)

millî ordu yerine «halk ordusu» isteyen ve mehmetçiğe Orta-Doğu'da çürük yumurta atan devrimci maskeli komünistleri yine mehmetçikle korumakla önlenebilir mi? Şu iyice bilinmelidir ki; bugün devam eden huzursuzluğun sona ermesi topyekün milletin, millet düşmanlarının saldırısını durdurması ve zaferi kat'i olarak kazanmasıyla tayin olacaktır. Zira, komünizmin devrim kılıfı altında devleti yıkmaya doğru ilerliyor. Komünizm, ideolojik bir taarruz olduğundan bu taarruzu önleyecek, anarşiyi durduracak tedbirler, gündelik tedbirler olamaz.

Herşeyden evvel taarruz millet hayatını hançerleyen, milleti tamamen yok etmeye yönelik sol ideolojinin devlet diktasına yöneliyor.

Komünist hareketlerde yapılacak mücadele, haklı ve millî temellere oturtulmalıdır. Aksi halde komünist militanlara imkân tanınmış olur Komünizmin stratejisi hep aynıdır. Halktan ümidini kestiğinde terör ve sabotaj hareketlerine girişmektedir. Bu gerçekleri görmeyenler, bilip de ciddi tedbirler almayanlar komünistlerin çalışmasına imkân hazırlayanlardır. Komünizme yeşil ışık yakanları millet birer birer tanıyor.

Milliyetçiler, yahudi uşağı komünistleri tarafından şehid edilir; fakat katiller yakalanmaz! Emniyet kuvvetleri vazifesini yapmaz. Ne var ki, bir komünist geberir, gayri millî basın ve iradesi mason localarının elindeki politikacılar uydurma ve kasıtlı katil imâl ederler. Alçakça iftiralarıyla milliyetçileri içeri alırlar. Komünistlerin ter-tipleri, ifadeleri, komploları onlar için delil olur.

Düşman ne kadar fazla imkânlarla sahip olsa da milliyetçilere karşı her türlü imkânları kullansalar da yanıldıkları bir nokta vardır. Zira sol ideolojiler batıldır. İnsan ve eşyanın kanununa uymaz. Haklı ideolojinin karşısında yok olmaya mahkûmdur.

Ancak şunu hatırlatırız ki, milletin selâmeti için, devletin devamı için yahudi uşağı komünist saldırılarını sağ-sol çatışması diye kabul edip günlük tedbirlerle durduracaklarını sananlar, millete ihanet içindedirler. Uyanan millet ise, hainlerin ihanetlerini unutmayacaktır.

Millet bazan susuyorsa, korktuğundan değil, milleti buhrandan kurtaracak mücadele yolunda milletin doğrudan doğruya iktidara gelmesini temin edecek olan demokratik mücadele metoduna inandığını dandır.

Peyami Sefa'nın Eserleri

Büyük milliyetçi ve büyük mütefekkir Peyami Sefa, Türk kültürüne eşsiz armağanlar bıraktı. Gazetecilik ve edebiyat sahasında çok çalıştı. Onun neşrettiği mecmuaların hâlâ eksikliği hissedilir. Neşrettiği mecmualardan:

KÜLTÜR HAFTASI: 1936 da çıkmaya başladı. Yirmi bir sayı devam etti.

TÜRK DÜŞÜNCESİ: 1953 aralığında çıkmaya başladı. Aylıktı. Nisan 1960'a kadar altmış üç sayı çıktı. Seviyeli bir dergi idi.

Peyami Sefa'nın romanlarından bazıları şu tarihlerde neşredilmiştir:

Sözde Kızlar (1923), Şimşek (1923), Mahşer (1924), Bir Akşamı (1924), Dokuzuncu Hariciye Koşusu (1930), Fatih - Harbiye (1931), Bir Tereddüdün Romanı (1933), Matmazel Noraliya'nın Koltuğu (1949), Yalnızız (1951), Biz İnsanlar (1959). Bu romanlar defalarca baskı yapmıştır.

Hakkında vazılanlar maalesef azdır. Bunlar:

1— Peyami Sefa, Hayatı ve Eserleri: C. S. Tarancı. 1940.

2— Sevenlerin Kalemile Peyami Sefa: Yücel Hacıoğlu, 1962.

3— Peyami Sefa. Nazım Hikmet Kavgası: Ergün Göze, 1969.

Kral Faysal

(Baştarafı 11. Sayfada)

diliğin kontrolündeki Doğu ve Batı Blokundan ayrı olarak üçüncü bir Dünya Bloku ortaya çıkacaktır. Neticede dünyanın siyasi dengesi bozulacak. beynelmilelYahudiliğin saltanatı sarsılacak. belki de son bulacaktır. İşte beynelmilel Yahudilik kendisi için son derece vahim neticenin zahür etmemesi için İslâm ülkelerinin basına kukla idareciler yerleştirmek suretiyle bu ülkeleri kontrol altında tutmaktadır. Göstermelik bir takım zirve toplantıları yapılmakta, karşılıklı ziyaretiler iade edilmekte fakat yıllardır sözü edilen İslâm Birliği fiilen gerçekleşmiş bulunmamaktadır. Kuvvetli bir İslâm Birliğinin kurulması için önce İslâm ülkelerinin Siyon, Mason, Hristiyan ve Komünist tesirlerinden temizlenmesi ve idareye halkın iradesinin hakim olması lâzımdır. Bunlar gerçekleşmeden kurulan her birlik sözde kalacaktır.

Her ne kadar Suudi Arabistan Kralı Faysal'ın geçen hafta Malezya ziyaretinde yaptığı konuşmada: «Daimî Sekreterliğin meydana gelmesi bir İslâm kardeşliğinin meydana gelmesidir.» deyise de arzulanan bir birliğin teşekkülüne yukarıdaki sebeplerden dolayı imkân yoktur. Fakat Malezya'nın İslâm'ı yaymak ve yaşatmak için giriştiği bu faaliyetler İslâm âlemi için şüphesiz ki sevindiricidir. Belki de Malezya'nın bu çalışmaları ileride kurulacak olan İslâm Birliğine giden ilk adımlardır.

Okuyucuların dikkatine

Yeniden Milli Mücadele milletin değerlerine bağlılığı şiar edinmiştir. Üzerinde, olmadık kişilerin ulu orta lâf ettiği meseleleri, temel kaynaklara inerek çözmek en sağlam yoldur. Mecmuamızın geçen sayılarında Ömer Neşefi'nin (R. 'Y Akaidini neşretmiştik. Türkiye'de Türkçe olarak ilk defa mecmuamızda neşredilen bu eser, ileride kitap haline getirilecektir.

Avrca Yeniden Millî Mücadele önümüzdeki sayılarından itibaren Akaidde imamımız olan İmamı Matürîdî'nin (R.A) Akaidini neşretmeye baslavacaktır. Bu kıymetli eser bütün mü'minlere ve vatanseverlere uyacakları gerçek inancın temellerini gösterir.

SAYFA 15

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

Türkiye'de ve Dünyada
ideolojiler
kavgasından akisler

BÜTÜN BEŞERİ HADİSELER İDEOLOJİLER KAVGASINDAN DOĞAR...

Peyamî Safa Diyor ki

1961 yılının onbeş haziranında hayata gözlerini yuman Peyamî Safa kendi cemiyetimizin ve insanlığın içine yuvarlandığı buhranları teşhiste eşine az rastlanan bir edebiyatçıdır. Bütün cemiyetleri ahlâksızlığın, inkârcılığın ve kendi kendini inkârın çukuruna sokan menfi her türlü cefeyana amansız bir harb açmıştır. Mücadeleci karakteri yanında sağlam bir psikolog olan Peyamî Safa asrımız insanının dramını romanlarına aksettirmiştir.

Peyamî Safa'nın güzel sözlerinden bazılarını aşağıya koyuyoruz.

Milletimizi kendi ahlâk ve töresinden söküüp çıkarmak için bize batı medeniyetini tek çıkar yol olarak tavsiye edenlere şöyle cevap verir:

«Batı medeniyetinin bizi nasıl kurtaracağını düşünmeden önce, onun kendi kendisini nasıl kurtaracağını düşünmeliyiz. Doktoru can çekişen bir hastaya benziyoruz.

İnsanın Yeni Mânâsı

Türk Düşüncesi Sayı: 3 Cilt: I 1954

Bütün insanlığı materyalizmin kucığına atan batı medeniyetinin bugün devrini artık tamamladığını yıllarca evvel haber vermiştir. Gerçekten batı medeniyetinin telâkkileri yıkılacak ve bütün insanlık kendini vareden gerçeğe teslim olacaktır: İnsanları inançsızlığa sürükleyen ve eski Yunan'ı putlaştıran Rönesans ve onun insan tipi hakkında ise:

«Rönesansın insana verdiği mânâyı reddetmeye başlayan bu günkü batı medeniyetinin kaderi, bir bakıma, teknikle manevîlik arasındaki mücadeleden sonunda doğacak - ve daha şimdiden belirtileri görülen yeni insan telâkkisine bağlıdır.»

İnsanın Yeni Mânâsı

Türk Düşüncesi Sayı: 3 Cilt: I 1954

İnançsızlığı bir orijinalite olarak kabul eden insanlığın en büyük eksikliğini derhal keşfeder. «Anlamak ve inanmak!» Bunu söylemek belki çok kolay gibi görünebilir. Ama Peyamî'nin dünyasında yani kendini reddeden, Allah'a inançsızlığı modalaştıran bir ortamda o kadar kolay değil!

«Şu var ki, Yeniçağ da Ortaçağ'ın tabiate gözlerini kapaması körlüğüne paralel olarak insanı aşan üstün değerler âlemine bağlntısını kesti: Makinanın kölesi, paranın uşağı, sefil hazların ve keyiflerin oyuncuğu oldu. Bunu anladığı nisbette insan kendisini tehdit eden en büyük affetten kurtulacak ve selâmete çıkacaktır. Anlamak her kurtuluş hamlesinin hareket noktasıdır. Fakat yalnız rasyonel bir tarzda, akıl yoluyla değil, sayısız küçük sezeilerin toplamı halinde anlamak, havada uçan gerçekleri koklayarak anlamak, zekânın ve ruhun bütün kavrayışları ile anlamak, yani anlamak ve inanmak!»

Biraz Daha Aydınlık

Türk Düşüncesi Sayı: 4 Cilt: 1 1954

Merhumu dostları da düşmanları da çok takdir ederler Sağlığında onun sohbetleri aranır. Üniversite gençliğinin gözdesi olmuştur. Onun romancılığı kadar fert ve cemiyet bünyesini saran tehlikeleri projektör gibi aydınlığa kavuşturan büyük bir teşhis kabiliyeti vardı. Herkes onu bir yönüyle gözünde büyüttü. Kimisi fakirliğine, kimisi kaleminin gücüne, kimisi de insan psikolojisi üzerindeki vukufuna.

Kendisini, komünizmin bataklığından kurtarmak için çırpındığı Nâzım Hikmet üzerinde çok çalıştı. Ama Nâzım'ın ihaneti çok fazla idi. Peyamî Safa bunu geç anladı. Sonraki yazılarında Nâzım Hikmet Verzanski yahudisinin ruh yapısını, her türlü komplekslerini en ince noktalarına kadar tesbit etti:

«Şöhretinin büyük bir kısmını taklidi aştından güzel olan her sanat gibi kolay yazılardan çok daha ziyade polisin takibine borçlu olan bu bolşevik fantom, gazetelerde sık sık ismi geçmezse unutulacağını bilir ve rahatsız olurdu.»

Bitlis'de Bir TÖS'lü

Haziran ayının ilk haftası Bitlis'de bir hayli heyecanlı geçti. Çünkü millet kendi evlatlarına gayri insanî, gayri millî ve gayri islâmî fikirlerin devamlı surette telkin edildiğinin farkına varıyordu.

Erkek Sanat Enstitüsüne yerleşen bir sosyalistin kusmuş olduğu zehirleri temiz millet evlatları affetmiyordu. Lenin'in, Marks'ın ve Mao'nun şartlanmış bendesi olan bu öğretmenin yapmış olduğu sol propaganda, artık herkesin malumu olmuştur. Kimdi bu adam? Ne idi bu adamın vazifesi? Atelyede dersli terkedip Çin komünistlerinin ilâhı Mao'nun kitaplarından pasajlar okumak mı? Evet efendilerini darıltmamak için kendisine verilmiş olan vazifeleri yapmak mecburiyetindeydi ve yaptı. Bu adam Erkek Sanat Enstitüsü öğretmenini Süleyman Önder idi. Kendilerine yapılan sol propagandaya tahammül edemeyen millet evlatları hadiseyi okul idaresine ve emniyete bildirdiler. Emniyet tarafından yapılan arama sonunda okul içinde kalmakta olduğu odada tabanca, bıçak ve komünist kitaplar ele geçirildi. Olay adliyeye intikâl etmiş bulunuyor. Bütün millet heyecanlı adli takibatın neticesini beklemektedir.

Millete teşhir edilen bu şahsın ve onun yardımcılarının yapacakları tek şey kalmı: Millete ve onun temiz nesli talebelere, millet düşmanlarının iç yüzünü açıklayan bir İmam Hatip Okulu öğretmenine, çarşı ortasında bir tertip hazırlamak. Böy

HODRİ MEYDAN

Konya'da kendini bilmez birisi «Mücadele Birliği Arabistan'dan para alıyor.» diye iftiraya girişince mahkemeye verildi ve kendisine isbat hakkı tanındı. Konya 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 970/42 sayılı dosyası ile görülen davada, sanık bu iddiasını isbat edebilirse dava düşecektir. Ancak sanık ve avukatı, böyle bir söz söylemedik diyerek, isbat hakkı karşısında yan çizmişlerdir. Dinlenen şahitler, sanığın Mücadele Birliği aleyhine açıkça konuştuğunu, hakaret ettiği ni beyan etmişlerdir.

Bu ve buna benzer iftiraları geveleyen bütün şom ağızlara güzel bir cevap teşkil eden bu hal fevkalâde ibret vericidir. Mücadele Birliği aleyhine bol palavralar sıkıp, mangalda kül bırakmayanların boylarının ölçüsünü almaya hazırlanmalarını hatırlatırız. Zira Mücadele Birliği, milletin temiz bağrından fıskıranı namus abidesidir.

lece yapılan anti-komünist, anti-siyonist, anti-kapitalist, millî değerlere bağlı, islâma gerçekten saygılı mücadeleyi Bitlisli ve taşralı kavgası haline getirmek istiyorlardı. Ama millet dönen dolapların farkına varmıştı. Şimdi neyin mücadelesinin yapıldığını çok iyi biliyor. Malum öğretmen Bitlis'e geri dönmek üzere avanelerinin de yardımıyla Tatvan'a kaçmıştır. Teşkilâtlanan millet karşısında acaba yarın nereye kaçacaklardır. Rus işgal kuvvetlerini durduran, Bitlis derelerinden su yerine kan akıtan ceddin torunları elbette dedelerinin düşmanlarının fikirlerini kabul etmeyeceklerdir. Nitekim etmediler de.

Malum öğretmen ve yanındakiler daha da ileriye giderek Doğu'nun kurtuluşunun sosyalizmle olacağını utanmadan çekinmeden söylüyorlardı. Doğu ile birlikte bütün milletimizin kurtuluşunun ancak sahibi olduğumuz imanın yaşanmasında gören millet evlatlarına gerici, yobaz, ırkçı demeyi aldıkları direktif üzerine vazife biliyorlardı.

Biz ırkların varlığını kabul eden ve fakat birbirine üstünlüğü kabul etmeyen bir ideolojinin yolundayız. Fizyolojik ve biyolojik yapılarımızın, inanç birliğimizden üstün olmadığını biliyoruz. Zira millet bir iman etrafında teşkilâtlananların birliğidir.

Müminler tarak dişleri kadar adalet önünde müsavî, bina duvarı kadar kardeşlikte kenetlenmişlerdir. Hiç bir soysuz, kenetlenmiş olan bu duvarı yıkamayacaktır. Milletimizi bölmeye, kardeşliğimizi yıkmaya çalışan her el millet tarafından kırılacaktır.

Bitlisli millet evlatlarına başarılar diler mücadelelerinde yanlarında olduğumuzu tekrarlarız.

Komünistler Boğuşuyor

Komünizmin çöküşü gün geçtikçe hızlanmaktadır. Avrupa'da propaganda safhasını tamamlamış olan komünizm, Marxizm'in ilim olarak takdim edilmesine ve okullarda okutulmasına rağmen bir türlü kendisini kabul ettirememiştir. Türkiye'de ise ancak üç-beş şımarık, namus, ahlâk, hâyâ yoksunu zavallı komünizme aldanmıştır.

Bu durumlardan memnun olmayan dünya komünist partileri arasında büyük çapta ayrılıklar meydana gelmektedir. Birleşik Amerikan Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan 200 sayılı felik bir araştırma raporunda, komünist partileri arasındaki ayrılığın devam ettiği bildirilmektedir. Nitekim, «Pravda» gazetesi bir sayısında, Pekin liderlerini, dünya komünist kampında «bölücülük yapmakla suçlamıştır. Buna paralel olarak Türkiye'de de komünistler arasında kavga derecesine varan parçalanmalar olmaktadır.

5.6.1970 Cuma günü İşçi-Köylü gazetesi, Proleter Devrimci Aydınlık ve Türk Solu Dergilerinin İstanbul bürosunda büyük çatışmalar meydana gelmiştir. Komünistler arasında meydana gelen çatışmalar doğru dan doğruya fikir ayrılıklarından ileri gelmektedir. Soldaki büyük çapta parçalanmalar ve üst kademelerde vuku bulan kavgalar dizginleri Mason Localarında olan gayri millî basın tarafından millete duyurulmaktadır. Bunun yanında sık sık tekrarlanan anarşi hareketleri, işgaller ve boykotlar vasıtasıyla bu parçalanmalar gizlenmeye çalışılmaktadır.

Fakat şurası bir gerçektir ki, insan bünyesine uygun olmayan sol ideolojiler mutlaka yıkılacaktır. Ve Türkiye'de de komünizmin daha yessermeden millet eliyle imha edilmesi yakındır.

AKINCILARA

Unutturacaklarmış benliğimizi,
Kundaklıyacaklarmış kimliğimizi;
Yeniden, göstermek için varlığımızı;
Haydi yiğit, haydi yeni akına;
Ülkümüzün cihan varsın farkına..
Kur'ana rehber diye sarıldık.
Eğilmedik, düştük, öldük kırıldık;
Ne yazık düşmanı dışta bilirdik;
Haydi yiğit, haydi yeni akına;
Ülkümüzün cihan varsın farkına..
Elimizi Hak'tan yana açarak,
Dâvamızın ışığını coşup saçarak;
Maziden atıye, bir yol açarak,
Haydi yiğit, haydi yeni akına;
Ülkümüzün cihan varsın farkına..
İmamoglu getir, bu aşkı dile;
Atıver kendini coşkun sele;
Kimbilir kaç yürek, yanar seninle;
Haydi yiğit, haydi yeni akına;
Ülkümüzün cihan varsın farkına.

Yusuf İMAMOĞLU